

Melléklet a VM/XIX/1764/2010. számú kormány-előterjesztéshez

2012. évi ... törvény

a hulladékról

Az Országgyűlés a környezet és az emberi egészség védelme, a környezetterhelés mérséklése, a természeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodás, az erőforrás-felhasználás hatásainak csökkentése, hatékonyságának javítása, továbbá a hulladékképződés, illetve a képződő hulladék káros hatásainak megelőzése, mennyiségének és veszélyességének csökkentése, továbbá a használt termékek újrahasználata, a hulladék minél nagyobb arányú anyagában történő hasznosítása, fogyasztási-termelési körforgásban tartása, valamint a nem hasznosuló, vissza nem forgatható hulladék környezetkímélő ártalmatlanítása érdekében a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

Általános rendelkezések

1. A törvény hatálya

1. §

(1) A törvény hatálya kiterjed:

- a) minden hulladékra, a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel,
- b) a hulladékképződés megelőzését szolgáló tevékenységekre, és
- c) a hulladékgazdálkodási tevékenységekre és létesítményekre.

(2) A törvény hatálya

- a) az ásványi nyersanyagok kutatásából, kitermeléséből, feldolgozásából és tárolásából származó hulladéokra,
- b) az állati melléktermékekre, ideértve a belőlük származó feldolgozott termékeket, kivéve, ha azokat égetésre vagy lerakásra, valamint a biogáz- vagy komposztáló üzemen történő hasznosításra szánják,
- c) a szennyvízre,
- d) a nem vágás útján elpusztult állatokra, ideértve a járványos állatbetegségek leküzdése érdekében leölt állatok tetemeit is,

akkor terjed ki, ha azokról jogszabály eltérően nem rendelkezik.

(3) Nem terjed ki a törvény hatálya

- a) a légkörbe kibocsátott gáz-halmazállapotú anyagokra,
- b) a radioaktív hulladéokra,
- c) a hatástalanított robbanóanyagokra,
- d) a természetes állapotában meglévő ki nem termelt földre, beleértve a ki nem termelt szennyezett talajt, és a földhöz tartós jelleggel rögzített építményeket, beleértve a használaton kívüli, elhagyott, romos épületeket is,
- e) a szennyezetlen talajra, valamint más, természetes állapotában meglévő olyan anyagra, amelyet építési tevékenység során termelnek ki, ha azt a kitermelés helyén természetes állapotában építési tevékenységhez használják fel,

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

f) a (2) bekezdés b) pontjába nem tartozó állati ürülékre, trágyára, szalmára, valamint a mezőgazdasági termelő tevékenység vagy erdőgazdálkodás során képződő egyéb nem veszélyes természetes anyagra, amelyet a mezőgazdaságban, az erdőszetben vagy ilyen biomasszaként energia előállítására használnak a környezetre és az emberi egészségre veszélytelen eljárással vagy módszerrel,

g) a vizek és vízi utak kezelése, árvízmentesítés, vízkárelhárítás vagy talajfeltöltés (a talaj minőségének javítása) céljából a felszíni vizekben áthelyezett üledékre, iszapra, amely a 3. mellékletben meghatározott veszélyességi jellemzők egyikével sem rendelkezik.

(4) A hulladékgazdálkodással összefüggő, e törvényben nem szabályozott kérdésekben a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) Törvény vagy kormányrendelet az egyes hulladéktípusok és -fajták képződésének megelőzése érdekében, valamint a hulladékgazdálkodási tevékenységek vonatkozásában – e törvénnyel összhangban – kiegészítő rendelkezéseket állapíthat meg.

2. *Értelmező rendelkezések*

2. §

E törvény alkalmazásában

1. *anyagában történő hasznosítás*: bármilyen hasznosítási művelet az energetikai hasznosítás és az üzemanyagként felhasználandó anyagok előállítása céljából történő átalakítás kivételével;
2. *ártalmatlanítás*: minden olyan művelet, amely nem hasznosítás, még akkor sem, ha a művelet másodlagos jelleggel anyag- vagy energiakinyerést eredményez. Az 1. melléklet az ártalmatlanítási műveletek nem kimerítő listáját tartalmazza;
3. *biohulladék*: a biológiailag lebomló, parkokból származó vagy kerti hulladék, háztartásokban, éttermekben, étkeztetőknél és kiskereskedelmi létesítményekben képződő élelmiszer- és konyhai hulladék, valamint az élelmiszer-feldolgozó üzemekben képződő ezekhez hasonló hulladék;
4. *elkülönített gyűjtés*: olyan gyűjtés, amelynek során a hulladékáramot a hulladék fajtája és jellege szerint elkülönítik, így lehetővé téve annak meghatározott módon történő kezelését;
5. *energetikai hasznosítás*: hasznosítási művelet, amelynek során a hulladék energiátartalmát kinyerik, ideértve a biológiailag lebomló anyagokból történő energia-előállítást, valamint az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet üzemanyagokként hasznosítanak;
6. *építési-bontási hulladék*: az épített környezet átalakításáról és védelméről szóló törvény szerinti építési tevékenységből származó hulladék;
7. *felhasználó*: aki a terméket továbbértékesítési cél nélkül a gyártótól vagy a forgalmazótól átveszi vagy megvásárolja;

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

8. *feltöltés*: olyan hasznosítási művelet, amelynek során meghatározott célra alkalmas hulladék felhasználásával, hulladéknak nem minősülő anyagokat helyettesítenek kitermeléssel érintett területek helyreállításakor vagy tájrendezéskor;
9. *forgalmazó*: a terméket viszonteladónak, illetve felhasználónak átadó, értékesítő gazdálkodó szervezet;
10. *gyártó*: a termék előállítója, továbbá – ha a terméket nem Magyarország területén állítják elő – az, aki a terméket gazdasági tevékenysége körében Magyarország területén elsőként forgalomba hozza;
11. *gyűjtés*: a hulladék összeszedése hulladékkezelő létesítménybe történő elszállítás céljából, beleértve a hulladék előzetes válogatását és előzetes tárolását is;
12. *gyűjtőhely*: a hulladékgyűjtő pont és a hulladékgyűjtő udvar, valamint a hulladék termelőjének vagy más birtokosának telephelyén kialakított, a hulladék környezetszennyezést kizáró gyűjtését biztosító létesítmény;
13. *hasznosítás*: bármely művelet, amelynek fő eredménye az, hogy a hulladék hasznos célt szolgál annak révén, hogy olyan más anyagok helyébe lép, amelyeket egyébként valamely konkrét funkció betöltésére használtak volna, vagy amelynek eredményeként a hulladékot oly módon készítik elő, hogy ezt a funkciót akár üzemben, akár a szélesebb körű gazdaságban betölthesse. A 2. melléklet a hasznosítási műveletek nem kimerítő listáját tartalmazza;
14. *háztartási hulladék*: az emberek mindennapi élete során a háztartások által termelt, illetve lakásokban, lakóingatlanokban, a pihenés, üdülés céljára használt helyiségekben, valamint a lakóházak közös használatú helyiségeiben és területein képződő hulladék;
15. *háztartási hulladékhoz hasonló hulladék*: jellegében és összetételében a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék, ide nem értve a termelési hulladékot, valamint a mezőgazdasági tevékenység és az erdőgazdálkodás során képződő hulladékot;
16. *hulladék*: bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválik, megválni szándékozik, vagy megválni köteles;
17. *hulladékbirtokos*: a hulladéktermelő, illetve az a természetes, jogi vagy jogi személyiséggel nem rendelkező személy, akinek a hulladék a birtokában van;
18. *hulladékgazdálkodás*: a hulladék gyűjtése, szállítása, a hulladék hasznosítása és ártalmatlanítása, az ilyen műveletek felügyelete, a kereskedőként vagy közvetítőként végzett tevékenység, továbbá a hulladékgazdálkodási létesítmények és berendezések üzemeltetése, valamint a hulladékkezelési létesítmények bezárása, utógondozása;
19. *hulladékgazdálkodási létesítmény*: hulladékgazdálkodási tevékenységek végzését biztosító telephely, továbbá telephelyen belül vagy közterületen kialakított elkülönített terület, amely magában foglalja a hulladékgazdálkodás végzéséhez szükséges, valamint a környezet biztonságát szolgáló építményeket és kiszolgáló helyiségeket,

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

így különösen a gyűjtőhelyeket, válogatóműveket, átrakóállomásokat, továbbá a hulladékkereskedelmi és hulladékkezelő telepeket;

20. *hulladékgyűjtő pont*: az elkülönítetten gyűjtött hulladék átadására szolgáló, közterületen kialakított gyűjtőhely;
21. *hulladékgyűjtő udvar*: az elkülönítetten gyűjtött hulladék átvételére szolgáló, felügyelt, elkerített telephely;
22. *hulladékkezelés*: hulladékhasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletek, ideértve a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítést is;
23. *hulladékolaj*: bármely ásványi vagy szintetikus kenőolaj vagy ipari olaj, amely az eredeti rendeltetési célra tovább nem használható, úgy mint a használt motorolaj és sebességváltó-olaj, kenőolaj, turbinaolaj és hidraulikaolaj;
24. *hulladékolaj regenerálása*: olyan újrafeldolgozási művelet, amely által alapolajat állítanak elő a hulladékolaj finomításával, így különösen az abban található szennyezőanyagok, oxidációs termékek és adalékanyagok eltávolításával;
25. *hulladékszállítás*: a hulladék telephelyen kívüli mozgatása;
26. *hulladéktermelő*: akinek tevékenységeiből hulladék képződik – eredeti hulladéktermelő –, vagy bárki, aki előkezelést, keverést vagy egyéb olyan műveletet végez, ami a hulladék jellegében vagy összetételében változást eredményez;
27. *kereskedő*: bármely gazdálkodó szervezet, amely megbízóként jár el a hulladék megvásárlásánál és az azt követő értékesítésénél, ideértve azt a kereskedőt is, aki nem lesz a hulladék tényleges birtokosa;
28. *közvetítő*: olyan gazdálkodó szervezet, amely más nevében szervezi a hulladék hasznosítását vagy ártalmatlanítását, ideértve azt a közvetítőt is, aki nem lesz a hulladék tényleges birtokosa;
29. *ingatlantulajdonos*: az ingatlan tulajdonosa, vagyonkezelője, birtokosa vagy használója;
30. *megelőzés*: az anyag vagy termék hulladékká válását megelőzően hozott olyan intézkedések, amelyek csökkentik
 - a) a hulladék mennyiségét, többek között a termékek újrahasználata vagy a termékek élettartamának meghosszabbítása révén,
 - b) a képződött hulladék környezetre és emberi egészségre gyakorolt káros hatásait, vagy
 - c) az anyagok és a termékek veszélyes anyagtartalmát;
31. *települési hulladék*: a háztartási és a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék, a közterületi hulladék, valamint az ezekkel együtt gyűjtött, szállított és kezelt hulladék, ide nem értve az ipari és szolgáltatási tevékenységből származó elkülönítetten gyűjtött hulladékot;

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

32. *újrafeldolgozás*: olyan hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékot terméké vagy anyaggá alakítják annak eredeti használati céljára, akár más célokra. Ez magában foglalja a szerves anyagok feldolgozását, de nem tartalmazza az energetikai hasznosítást és az olyan anyaggá történő feldolgozást, amelyet üzemanyagokként vagy feltöltési műveletek során használnak fel;
33. *újrahasználat*: olyan művelet, amelynek révén a hulladéknak nem minősülő terméket vagy alkatrészét újrahasználik arra a célra, amelyre eredetileg szolgáltak;
34. *újrahasználatra előkészítés*: tisztítással, javítással, valamint ellenőrzéssel végzett hasznosítási művelet, amelynek során a hulladékká vált terméket vagy alkatrészét előkészítik arra, hogy bármilyen egyéb előkezelés nélkül újrahasználható legyen;
35. *veszélyes hulladék*: a 3. mellékletben felsorolt tulajdonságok legalább egyikével rendelkező hulladék.

3. Alapelvek

3. §

A hulladékot eredményező tevékenységek, valamint a hulladékgazdálkodás során – a Kvt.-vel összhangban – a következő alapelveket kell érvényesíteni:

- a) a *kiterjesztett gyártói felelősség* elve alapján a gyártó felelős a termék és a technológia jellemzőinek a megelőzés és a hulladékgazdálkodás követelményei szempontjából történő kedvező megválasztásáért, ideértve a felhasznált alapanyagok megválasztását, a termék külső behatásokkal szembeni ellenálló-képességét, élettartamát és újrahasználhatóságát, javíthatóságát, továbbá a termék előállításából és felhasználásából származó, illetve a termékből képződő hulladék hasznosításának és ártalmatlanításának megtervezését; a gyártó továbbá pénzügyi felelősséggel tartozik a visszavitt termék és a termék használata után visszamaradó hulladék átvételéért, és további hulladékgazdálkodási tevékenységek elvégzéséért, így különösen a hulladék elszállításáért és a kezelés költségeihez történő hozzájárulásáért;
- b) a *közelség* elve alapján a hulladék kezelését a – környezeti és gazdasági hatékonyság figyelembe vételével kiválasztott – lehető legközelebbi, arra alkalmas létesítményben kell végezni;
- c) az *önellátás* elve alapján – a közelség elvére figyelemmel – a képződő hulladék teljes körű ártalmatlanítására, ennek megfelelő ártalmatlanító hálózat kialakítására és üzemeltetésére kell törekedni;
- d) a *szennyező fizet* elve alapján a hulladéktermelő, a hulladékbirtokos vagy a hulladékká vált termék gyártója felelős a hulladék kezeléséért, és a hulladékgazdálkodás költségeinek megfizetéséért.

II. Fejezet

A hulladéokra vonatkozó általános szabályok

4. A környezet és az emberi egészség védelme

4. §

Minden tevékenységet úgy kell megtervezni és végezni, hogy az a környezetet a lehető legkisebb mértékben érintse, vagy a környezet terhelése és igénybevétele csökkenjen, ne okozzon környezetveszélyeztetést vagy környezetszennyezést, biztosítsa a hulladékképződés megelőzését, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentését, a hulladék hasznosítását, továbbá környezetkímélő ártalmatlanítását.

5. §

(1) A hulladékképződés megelőzése, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében előnyben kell részesíteni:

- a) az anyag- és energiatakarékos, hulladékszegény technológiák alkalmazását;
- b) az anyagnak és a hulladéknak a termelési-fogyasztási körfolyamatban tartását;
- c) a legkisebb tömegű és térfogatú hulladékot, továbbá a kevesebb szennyező anyagot eredményező termékek előállítását;
- d) a hulladékként kockázatot jelentő anyagok kiváltását.

(2) A hulladékképződés megelőzése érdekében a termékek újrahasználatát, javítását, újratöltését, a hulladék újrahasználatra való előkészítését, az újrahasználati és javító hálózatok kiépítését jogi, gazdasági és műszaki eszközökkel, valamint beszerzési kritériumok és számszerűsített célok kitűzésével kell elősegíteni.

(3) A technológiából származó, azonban a technológiai folyamatba visszavezetett gyártási maradék, valamint a már használt, de eredeti céljára ismételten felhasználható termék a gyártás-felhasználás ciklusból történő kilépésekor válik hulladékká.

6. §

(1) Hulladékgazdálkodási tevékenységet az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül úgy kell végezni, hogy az ne jelentsen kockázatot a környezeti elemekre, ne okozzon lakosságot zavaró zajt vagy bűzt, és ne befolyásolja hátrányosan a tájat, valamint a védett természeti és kulturális értékeket.

(2) A hulladékban rejlő anyag, energia hasznosítása érdekében törekedni kell a hulladék legnagyobb arányú újrahasználatra történő előkészítésére, újrafeldolgozására, valamint a nyersanyagoknak hulladékkal történő helyettesítésére.

(3) Tilos a hulladékot

- a) elhagyni, a gyűjtés, lerakás szabályaitól eltérő módon felhalmozni, ellenőrizetlen körülmények között elhelyezni, kezelni;
- b) engedély nélkül összekeverni más hulladékkal vagy eltérő tulajdonságokkal rendelkező más anyagokkal.

5. A hulladékhierarchia

7. §

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(1) A hulladékképződés megelőzése és a hulladékgazdálkodás, valamint a jogi és gazdasági szabályozás során, szakpolitika terén az alábbi hulladékhierarchiát elsőbbségi sorrendként kell alkalmazni:

- a) a hulladékképződés megelőzése,
- b) a hulladék újrahasználatra történő előkészítése,
- c) a hulladék újrafeldolgozása,
- d) a hulladék egyéb hasznosítása, valamint
- e) a hulladék ártalmatlanítása.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt elsőbbségi sorrendet – az elővigyázatosságra, a fenntarthatóságra, a műszaki megvalósíthatóságra, az erőforrások védelmére, a gazdasági életképességre, valamint az általános környezeti, emberi, egészségügyi, gazdasági és társadalmi hatásokra figyelemmel – úgy kell alkalmazni, hogy a hulladékképződés megelőzése, valamint a hulladékgazdálkodás során a legjobb általános környezeti eredményt biztosító megoldás érvényesüljön.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt elsőbbségi sorrend alkalmazásától akkor lehet eltérni, ha az egyes hulladéktípusok képződése és az azokkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységek általános hatásaira vonatkozó életciklus-szemlélet, illetve a külön jogszabályban meghatározott ökológiai lábnyom vizsgálat azt indokolja.

6. Melléktermék

8. §

Valamely anyagot vagy tárgyat, amely olyan előállítási folyamat során képződik, amelynek elsődleges célja nem az ilyen anyag vagy tárgy előállítása, csak akkor lehet mellékterméknek – és nem hulladéknak – tekinteni, ha

- a) további felhasználása biztosított,
- b) az előállítást követően – a szokásos ipari gyakorlattól eltérő feldolgozás nélkül – közvetlenül felhasználható,
- c) azt az előállítási folyamat szerves részeként állítják elő,
- d) a környezetet és az emberi egészséget hátrányosan nem érinti,
- e) az adott termékre, valamint a környezet és az emberi egészség védelmére vonatkozó jogszabályi előírásokat teljesíti, és
- f) megfelel a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv) 5. cikke (2) bekezdésének végrehajtására kiadott uniós jogi aktus előírásainak.

9. §

(1) A melléktermékként előállított, felhasznált vagy forgalmazott és tárolt termék 8. §-ban meghatározott feltételeknek való megfelelést a termék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért felelős hatóság, valamint piacának felügyeletéért felelős hatóság ellenőrzi.

(2) Ha a 8. § szerinti feltételek nem teljesülnek, akkor az (1) bekezdés szerinti hatóság tájékoztatja a gyártó telephelye szerint illetékes környezetvédelmi hatóságot.

7. A hulladéktátság megszűnése

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

10. §

Hasznosítási műveleten átesett anyag vagy tárgy – a 11. § (1) bekezdésben foglaltakra figyelemmel – a továbbiakban nem tekintendő hulladéknak a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

- a) meghatározott célra rendeltetészerűen, általános jelleggel használják,
- b) rendelkezik piaccal vagy van rá kereslet,
- c) megfelel a rendeltetésére vonatkozó műszaki követelményeknek és a rá vonatkozó jogszabályi előírásoknak, és
- d) használata összességében nem vezet a környezetre vagy az emberi egészségre káros hatásra.

11. §

(1) A 10. § szerinti feltételek teljesítéséhez szükséges részletes előírásokat – ideértve a szennyező anyagok határértékeit, továbbá az anyag vagy tárgy lehetséges káros környezeti hatásainak elkerülésére vonatkozó szabályokat – a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikke (1) bekezdésének végrehajtására kiadott uniós jogi aktus – ennek hiányában a környezetvédelemért felelős miniszter rendeletben – állapítja meg.

(2) Az előállított, tárolt, felhasznált vagy forgalmazott termékek 10. § szerinti feltételeknek való megfelelését a termék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért felelős hatóság, valamint piacának felügyeletéért felelős hatóság ellenőrzi.

(3) Ha a 10. § szerinti feltételek nem teljesülnek, a (2) bekezdés szerinti hatóság tájékoztatja a gyártó telephelye szerint illetékes környezetvédelmi hatóságot.

III. Fejezet

A hulladékgazdálkodás egyes szereplőinek kötelezettségei

8. A hulladékbirtokos kötelezettségei

12. §

(1) A hulladék gyűjtése, elkülönített gyűjtése a hulladékbirtokos kötelezettsége.

(2) Az, akinek tevékenysége során hulladék képződik, illetve a hulladék birtokosa a hulladék hasznosításáról vagy ártalmatlanításáról – a 6. § (1) bekezdésben, valamint a 7. §-ban meghatározottakra figyelemmel – gondoskodik:

- a) saját maga, a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő hasznosító vagy ártalmatlanító eljárás, berendezés vagy létesítmény alkalmazásával,
- b) a hulladék hasznosító vagy ártalmatlanító eljárással, berendezéssel vagy létesítménnyel rendelkező hulladékkezelőnek történő átadásával,
- c) a hulladék kereskedőnek történő átadásával,
- d) a hulladék közszolgáltatónak történő átadásával.

(3) Ha a hulladékbirtokos a hulladékot a hasznosítást vagy ártalmatlanítást megelőző előkészítő műveletek elvégzése céljából hulladékkezelőnek, más hulladékbirtokosnak,

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

szállítónak vagy közszolgáltatónak átadja, akkor ez – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – nem mentesíti a hasznosítási vagy ártalmatlanítási kötelezettség alól a teljes hasznosítási vagy ártalmatlanítási művelet elvégzéséig.

(4) Ha a hulladékbirtokos a hulladékot másnak átadja – a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás keretében történő átadás kivételével –, meggyőződik arról, hogy az átvevő az adott hulladék átvételére alkalmas engedéllyel rendelkezik, vagy a tevékenység végzéséhez szükséges nyilvántartásba vétele megtörtént.

(5) A hulladékgazdálkodás költségeit – a szennyező fizet elvvel összhangban – az eredeti hulladéktermelő, vagy a hulladék adott vagy korábbi birtokosa fizeti meg. Ennek teljesítésére jogszabály – részben vagy egészben – a hulladékot eredményező termék gyártóját és forgalmazóját is kötelezheti.

9. A gyártó kötelezettségei

13. §

(1) A gyártó a terméket és csomagolását úgy tervezi meg, alakítja ki, továbbá olyan technológia- és termékfejlesztést hajt végre, amely az elérhető leghatékonyabb anyag- és energiafelhasználással jár, valamint elősegíti a hulladékképződés megelőzését, a termék újrahasználatát, továbbá hulladékká válását követően annak környezetkímélő kezelését.

(2) A gyártó az azonos célra szolgáló nyers- és alapanyagok, termékek, illetve csomagolóeszközök közül azt részesíti előnyben, amelynek gyártása és felhasználása alacsonyabb anyag- és energiaigénnyel, előállítása és használata kisebb környezeti hatással, kevesebb és kevésbé veszélyes hulladék képződésével jár. A gyártó továbbá előnyben részesíti azt a terméket vagy csomagolóeszközt, amely tartósabb, többször használható, és hulladékként kevésbé terheli a környezetet.

14. §

(1) A gyártó tájékoztatja a termék felhasználóit a termék és csomagolásának hulladékgazdálkodási szempontból lényeges tulajdonságairól, a termék újrahasználatosságáról, annak elhasználódása vagy hulladékká válása esetén újra feldolgozhatóságáról, valamint további kezelésének lehetőségeiről.

(2) A gyártó a terméken vagy annak csomagolásán jól látható módon jelöli a termék és a csomagolás hulladékszegény, tartós vagy újrafelhasználható jellegét, hulladékgazdálkodási szempontból lényeges anyagösszetételét, betét-, letéti- vagy termékdíjas forgalmazását.

(3) A gyártó az általa előállított vagy forgalomba hozott termék újrahasználatának vagy újrahasználatra előkészítésének elősegítése érdekében – ha törvény vagy kormányrendelet előírja – a termék vagy alkatrészének újrahasználatát vagy javítását biztosító hálózatot alakít ki és működtet.

15. §

(1) A kiterjesztett gyártói felelősség körében a gyártó vagy a forgalmazó az általa gyártott, illetve forgalmazott termék hulladékának kezelési, illetve szállítási költségeit megfizeti a

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

külön jogszabályban meghatározott módon és mértékben az ott meghatározott termékek, anyagáramok tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettség teljesítése mellett a gyártó, illetve a forgalmazó a kiterjesztett gyártói felelősség köréből a hulladék szállításával, kezelésével kapcsolatos kötelezettségeket külön jogszabályban meghatározott módon átruházhatja az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségre (a továbbiakban: OHÜ).

16. §

A gyártó a betét- vagy letéti díjas terméket, vagy annak hulladékát a forgalmazótól visszaveszi, és a betét- vagy letéti díjat számára visszafizeti.

10. A forgalmazó kötelezettségei

17. §

(1) A forgalmazó a vevő kérésére visszaveszi az általa forgalmazott termék csomagolását, és azt a hulladékkezelőnek átadja.

(2) A forgalmazó az általa forgalmazott termék csomagolását, illetve az így visszamaradt hulladékot a forgalmazás helyén engedély nélkül visszaveheti.

18. §

(1) A forgalmazó azt a használt terméket, csomagolást vagy az ezekből visszamaradt hulladékot, amely után a felhasználó betét- vagy letéti díjat fizetett, a felhasználótól visszaveszi és részére a díjat visszafizeti.

(2) Ha a gyártó nem tesz eleget a 14. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségének, a forgalmazó azt pótolja. E rendelkezés nem érinti a forgalmazónak a gyártóval szemben érvényesíthető igényeit.

11. A gyártóra és a forgalmazóra vonatkozó közös szabályok

19. §

(1) Termék forgalmazását kormányrendelet betétdíj vagy letéti díj, törvény termékdíj megfizetéséhez kötheti.

(2) Törvény vagy kormányrendelet a termék fejlesztésével, forgalmazásával, használatával vagy feldolgozásával üzletszerűen foglalkozó gazdálkodó szervezetet – a 3. § a) pontjában foglaltakkal összhangban – részben vagy egészben kötelezheti a 13-18. §-ban, valamint a 21. § (1) bekezdésben foglalt kötelezettségek teljesítésére.

(3) A termék forgalmazója, gyártója, valamint a hulladékkezelő szerződésben állapodhat meg a forgalmazó által visszavett használt termék átvételéről és szállításáról. Törvény vagy kormányrendelet e szerződés megkötését kötelezően előírhatja.

20. §

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A kiterjesztett gyártói felelősség körében a hulladékszállításra és hulladékkezelésre vonatkozó kötelezettséget a gyártó, forgalmazó szerződésben, illetve nyilatkozattétellel kizárólag az OHÜ-re ruházhatja át külön jogszabályban meghatározott módon.

12. A felhasználó kötelezettségei

21. §

(1) Törvényben meghatározott esetekben a felhasználó a hulladékká vált terméket a visszavételre kötelezettnek átadja.

(2) A felhasználók tájékoztatására, valamint a terméken és a csomagoláson feltüntetendő információkra vonatkozóan a 14. § (1) és (2) bekezdésében előírt követelmények megsértése esetén a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvényben (a továbbiakban: Fttv.) meghatározott hatóság jár el, ha a jogsértés az Fttv. értelmében vett fogyasztót érint. Az eljáró hatóság az Fttv.-ben meghatározott szabályok szerint jár el.

(3) A 15. § (1) bekezdésben, valamint a 17. § (1) és a 18. § (1) bekezdésben előírt követelmények megsértése esetén az eljárás lefolytatására a fogyasztóvédelmi hatóság jogosult, ha a jogsértés a fogyasztóvédelemről szóló törvény (a továbbiakban: Fgytv.) értelmében vett fogyasztót érint.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett rendelkezések az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

IV. Fejezet

Hulladékgazdálkodási tevékenységek

13. A hulladékgazdálkodási tevékenységekre vonatkozó általános szabályok

22. §

(1) Hulladékgazdálkodási tevékenység végzéséhez – ha törvény, kormányrendelet vagy miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik – a környezetvédelmi hatóság engedélye szükséges. Az engedély határozott időre adható.

(2) Az engedély – a tevékenység és a létesítmény jellegére figyelemmel – legalább a következőket tartalmazza:

- a) a hulladék típusát és mennyiségét,
- b) a tevékenység végzése során alkalmazandó műveleteket,
- c) minden engedélyezett művelettípushoz az érintett telephelyre vonatkozó műszaki és egyéb követelményeket, valamint minden művelet elvégzésénél az alkalmazandó módszereket,
- d) a bevezetendő biztonsági és elővigyázatossági intézkedésekre vonatkozó követelményeket,
- e) adott esetben a monitoringot és ellenőrzési műveleteket, és
- f) adott esetben a létesítmény bezárására és az utógondozására vonatkozó előírásokat.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(3) A környezetvédelmi hatóság az engedély iránti kérelmet elutasítja, ha a tevékenység során alkalmazni tervezett művelet nem felel meg a környezetvédelmi követelményeknek, vagy az nem áll összhangban a 6. § (1) bekezdésben foglaltakkal.

(4) A környezetvédelmi hatóság az engedélyt módosíthatja vagy visszavonhatja. A környezetvédelmi hatóság az engedélyt korábbi módosításaival – kérelemre – tájékoztatásul, igazgatási szolgáltatási díj ellenében egységes szerkezetbe foglalja.

(5) E törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet vagy miniszteri rendelet a (2) bekezdésben foglalt feltételekhez kapcsolódó szabályokat részletesen meghatározhatja.

23. §

(1) Ha hulladékgazdálkodási tevékenység során hulladék képződik, a tevékenység végzője a hulladék kezeléséről a hulladékbirtokosra vonatkozó előírásoknak megfelelően gondoskodik.

(2) A hulladékgazdálkodási tevékenységhez használt technológia, berendezés, eszköz vagy anyag alkalmazását vagy forgalmazását jogszabály engedélyhez vagy alkalmassági vizsgálathoz, referenciához, valamint minősítéshez kötheti.

14. A hulladék besorolása

24. §

(1) A hulladék típusát a hulladékok jegyzékéről szóló jogszabályban foglalt hulladékjegyzék (a továbbiakban: hulladékjegyzék) alapján kell megállapítani.

(2) A hulladékjegyzék – a hulladék eredetére és összetételére figyelemmel – tartalmazza

- a) az egyes hulladéktípusok megnevezését és kódszámát;
- b) a veszélyes hulladék jelleg megjelölését;
- c) a veszélyes anyagok veszélyességi jellemzőihez tartozó határértékeket.

(3) A hulladékjegyzékben felsorolt anyag vagy tárgy akkor minősül hulladéknak, ha megfelel a 2. § 16. pontjában foglaltaknak.

25. §

(1) A hulladék típus szerinti besorolását – annak veszélyességére tekintettel – a hulladék termelője, vagy ha az nem állapítható meg, akkor a hulladék birtokosa végzi el a külön jogszabályban meghatározott hulladékjegyzék szerint.

(2) Az (1) bekezdés alapján a hulladék besorolásáról, illetve a melléktermék 8. §-ban meghatározott feltételeknek való megfeleléséről a hulladékbirtokos a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló külön jogszabály hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet a telephely szerint illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: felügyelőség) részére igazolást nyújt be.

(3) A (2) bekezdés szerinti igazolást

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

- a) az e törvény hatályba lépését követően már működő gazdálkodó szervezet a hatálybalépést követő március 1-ig, az éves adatszolgáltatással együtt,
- b) az a gazdálkodó szervezet, amely tevékenységét e törvény hatálybalépését követően kezdi meg, a Környezetvédelmi Adatnyilvántartó Rendszerbe (KAR) történő bejelentkezéssel együtt,

annak mellékleteként nyújtja be a telephely szerint illetékes felügyelőségnek.

(5) Ha a gazdálkodó szervezet tevékenységében olyan változás következik be, amely érinti a képződő hulladék besorolását, illetve a 8. § szerinti feltételeknek való megfelelést, a változást követő 6 hónapon belül a (2) bekezdés szerinti igazolást benyújtja a telephely szerint illetékes felügyelőségnek.

(6) A (2) bekezdés szerinti igazolás az alábbiakat tartalmazza:

- a) azonosító adatok (név, KÜJ, KTJ, KSH azonosítók), ha az igazolási kérelem az (5) bekezdés szerint kerül benyújtásra,
- b) a hulladék-, illetve melléktermék képződéssel járó technológia részletes ismertetése,
- c) a technológia anyagmérleg,
- d) a képződő hulladék kezelésének tervezett helye és módja,
- e) a képződő melléktermék felhasználásának helye és módja, valamint
- f) a képződő melléktermék megfelelőségének és biztonságának ellenőrzéséért felelős hatóság, illetve a melléktermék piacának felügyeletéért felelős hatóság igazolása annak termékként való felhasználhatóságáról.

(7) A (2) bekezdésben meghatározott igazolást a felügyelőség a külön jogszabályban meghatározott összegű igazgatási, szolgáltatási díj ellenében az igazolási kérelem beérkezésétől számított 30 napon belül határozatban elbírálja. A felügyelőség az igazolási kérelmet elutasítja, és a gazdálkodó szervezet tevékenységét felfüggesztheti, ha a kötelezett a hulladékot nem megfelelően sorolta be, vagy a melléktermék nem felel meg a 8. §-ban meghatározott feltételeknek.

15. Hulladékgyűjtés

26. §

(1) A hulladékot a kezelésre történő elszállítás érdekében a hulladékbirtokos rendezetten gyűjti. A hulladék gyűjtése környezetvédelmi hatósági engedély nélkül végezhető, ha a hulladékot annak birtokosa az ingatlanán, telephelyén termeli.

(2) A hulladékot a szállító, kezelő, kereskedő, közvetítő, közszolgáltató a hulladékbirtokostól a saját vagy a hulladékbirtokos telephelyén, a hulladékbirtokos ingatlanán vagy gyűjtőhelyen átveszi.

(3) Törvény, kormányrendelet vagy – települési hulladék esetében – települési önkormányzati rendelet a hulladékbirtokost kötelezheti a hulladék meghatározott anyagfajta és típus szerinti elkülönített gyűjtésére, valamint a hulladék jellegének megfelelő csomagolására és megjelölésére, továbbá az így előkészített hulladék hulladékkezelő vagy közszolgáltató részére történő átadására.

(4) A hasznosításra kerülő hulladék legfeljebb 3 évig, az ártalmatlanításra kerülő hulladék legfeljebb 1 évig tárolható a hulladéktermelő ingatlanán, illetve a hulladékkezelő telephelyén.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A hulladékbirtokos a hulladék kezelésének módjáról a 25. §-ban foglaltaknak megfelelően tájékoztatja a felügyelőséget.

(5) Biohulladékot – a 6. § (1) bekezdésben, valamint a 7. §-ban meghatározottakra figyelemmel – elkülönítetten kell gyűjteni úgy, hogy az biztosítsa annak komposztálását vagy lebontását.

16. Kereskedelem, közvetítés és szállítás

27. §

(1) Kereskedelmi, közvetítői, valamint szállítói tevékenységet csak a környezetvédelmi hatóságnál nyilvántartásba vett gazdálkodó szervezet végezhet.

(2) Az a kereskedő, akinek a kereskedelmi tevékenységével érintett hulladék a tulajdonába kerül, tevékenységét csak a 22. §-ban meghatározott engedély birtokában kezdheti meg, illetve végezheti. Ez a rendelkezés a kereskedelemről szóló törvény, valamint a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet előírásai alól a kereskedőt nem mentesíti.

(3) A bejelentés legalább

a) a hulladékgazdálkodási tevékenységet végző telephelyének pontos címét, valamint

b) a hulladékgazdálkodási tevékenységgel érintett hulladék fajtáját, jellegét tartalmazza a külön jogszabályban meghatározottak szerint.

(4) A környezetvédelmi hatóság a bejelentés alapján nyilvántartást vezet az (1) bekezdés szerinti hulladékgazdálkodási tevékenységet végző személyekről.

(5) A környezetvédelmi hatóság a (3) bekezdés szerinti nyilvántartás adatainak tartalmát az Interneten bárki számára ingyenesen és korlátozástól mentes módon, naprakész állapotban közzéteszi.

28. §

(1) Az a szállító, aki hulladékkezelési engedéllyel is rendelkezik, a hulladék birtokba vételével a hulladék tulajdonosává válik.

(2) A szállító felelős a szállítmány rendeltetési helyére történő biztonságos eljuttatásáért.

(3) Szállításból eredő szennyeződés esetén a szállító köteles a hulladék eltakarításáról, a terület szennyeződés-mentesítéséről, valamint az eredeti környezeti állapot helyreállításáról gondoskodni.

17. A hulladék behozatala, kivitele és átszállítása

29. §

(1) Hulladéknak az ország területére történő behozatala, kivitele és átszállítása a nemzetközi szerződésekkel, valamint a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (a továbbiakban: 1013/2006/EK európai parlamenti

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

és tanácsi rendelet) összhangban történhet. Hulladék Magyarország területére csak hasznosításra hozható be.

(2) Hulladéknak az ország területére történő behozatala, kivitele és átszállítása során a 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikk (1) bekezdés c) pontjában foglaltak alapján a környezetvédelmi hatóság a hulladékszállítást nem engedélyezi, ha

- a) a bíróság a bejelentő vagy a címzett büntetőjogi felelősségét a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvényben meghatározott környezetkárosítás, természetkárosítás vagy hulladékgazdálkodás rendjének megsértése bűncselekmény elkövetése miatt jogerősen megállapította,
- b) a bejelentő vagy a címzett hulladékgazdálkodási tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll,
- c) a bejelentő vagy a címzett a Kvt. szerinti kármentesítési kötelezettségét a teljesítésre megállapított határidő lejártáig nem teljesíti, vagy
- d) a bejelentőnek vagy a címzettnek Magyarországon köztartozása van.

(3) A hulladék behozatalára, kivitelére és átszállítására irányuló bejelentési kötelezettséggel egyidejűleg a bejelentő és a címzett hatósági bizonyítvánnyal igazolja a környezetvédelmi hatóság részére azt a tényt, hogy vele szemben nem áll fenn az (2) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott kizáró ok, vagy kéri, hogy e tény fennállására vonatkozó adatokat a bünyügyi nyilvántartó szerv a bejelentési kötelezettség teljesítése céljából a környezetvédelmi hatóság által benyújtott adatigénylés alapján továbbítsa. Az adatigénylés során a környezetvédelmi hatóság a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott adatokat igényelheti a bünyügyi nyilvántartó szervtől.

(4) A környezetvédelmi hatóság a hulladék Magyarországra történő behozatalával, kivitelével és átszállításával összefüggésben folytatott hatósági ellenőrzés keretében ellenőrizheti azt is, hogy a bejelentésre kötelezett vagy a címzett nem áll-e a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott kizáró ok hatálya alatt. A hatósági ellenőrzés céljából a környezetvédelmi hatóság adatot igényelhet a bünyügyi nyilvántartási rendszerből. Az adatigénylés kizárólag a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározottak igazolásához szükséges adatra irányulhat.

(5) A környezetvédelmi hatóság a (3) és (4) bekezdés alapján megismert személyes adatokat a bejelentéstől számított 90 napig, illetve a hatósági ellenőrzés időtartamára vagy a hatósági ellenőrzés alapján indított eljárás jogerős befejezéséig kezeli.

30. §

(1) A környezetvédelmi hatóság a hulladéknak az ország területére történő behozatala, kivitele és átszállítása során a 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján a 29. §-ban foglaltakon kívül a hulladékszállítást akkor is megtilthatja, ha

- a) megállapítást nyer, hogy a hulladékszállítás a Magyarország területén képződött hulladék ártalmatlanítását szükségessé teszi,
- b) a hulladékot olyan módon kellene kezelni, amely nem áll összhangban a hulladékgazdálkodási tervekben foglaltakkal, vagy
- c) a szállítás külföldre vagy Magyarország területére történő behozatalra irányul, és ez a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal nem áll összhangban.

(2) Bármely hulladék Magyarország területére történő behozatalának indokoltságát ökológiai lábnyom vizsgálattal kell igazolni külön jogszabályban meghatározottak szerint.

18. Hulladékhasznosítás

31. §

(1) A hulladék hasznosítója – a 6. § (1) bekezdésben, valamint a 7. §-ban meghatározottakra figyelemmel – azt a hasznosítási műveletet alkalmazza, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja. A legjobb általános környezeti eredményt ökológiai lábnyom vizsgálattal kell igazolni külön jogszabályban meghatározott módon.

(2) Hulladékhasznosítási tevékenység a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető.

(3) A környezetvédelmi hatóság a hulladéklerakás engedélyezésekor a 86. § (3) bekezdésre tekintettel meghatározza a települési hulladék elhelyezésére szolgáló hulladéklerakon hasznosítható építési-bontási hulladék mennyiségét.

(4) A környezetvédelmi hatóság az Interneten bárki számára ingyenesen és korlátozástól mentes módon, naprakész állapotban közzéteszi a hulladékhasznosítási engedéllyel rendelkezők 22. § (2) bekezdés a) és b) pontokban meghatározott adatait.

32. §

(1) Törekedni kell a biológiailag lebomló anyagok képződés helyén történő felhasználására, ha a felhasználás feltételei a képződés helyén biztosítottak.

(2) Jogi, gazdasági és műszaki szabályozással, valamint tájékoztató intézkedésekkel elő kell segíteni a biohulladék elkülönített gyűjtését, és a kezeléséből származó anyagokat hasznosítani annak érdekében, hogy a kezelés után a természetes szervesanyag-körforgásba minél nagyobb tisztaságú anyag kerülhessen vissza, valamint a hulladéklerakókon elhelyezésre kerülő települési hulladék biológiailag lebomló tartalma csökkenjen.

19. Hulladékártalmatlanítás

33. §

(1) A hasznosításra nem kerülő hulladékot ártalmatlanítani kell. A hulladék ártalmatlanítója – a 6. § (1) bekezdésben, valamint a 7. §-ban meghatározottakra figyelemmel – azt az ártalmatlanító műveletet alkalmazza, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakra tekintettel hulladékártalmatlanítás során úgy kell eljárni, hogy a hulladék okozta környezetterhelés csökkenjen, a környezetet veszélyeztető, szennyező, károsító hatásai megszűnjenek, a környezet elemeitől történő elszigeteléssel vagy a hulladék anyagi minőségének megváltoztatásával kizárásra kerüljenek.

(3) A hasznosítás érdekében elkülönítetten gyűjtött, hasznosítható hulladékot ártalmatlanítani tilos.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(4) A környezetvédelmi hatóság az Interneten bárki számára ingyenesen és korlátozástól mentes módon, naprakész állapotban közzéteszi a hulladékártalmatlanítási engedéllyel rendelkezők 22. § (2) bekezdés a) és b) pontokban meghatározott adatait.

34. §

(1) Hulladékártalmatlanítás a külön jogszabályban meghatározott ökológiai-lábnym vizsgálat alapján a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető.

(2) Az engedély rendelkezik a hulladékártalmatlanító létesítmény – tevékenységgel érintett – területének bezárást követő rekultivációjáról, rehabilitációjáról és a monitoringról. A monitoring idejét és tartalmát a létesítmény várható környezeti hatásaira tekintettel kell meghatározni.

(3) A hulladékártalmatlanító létesítmény működésével, továbbá hulladéklerakó esetén a lerakással okozott környezetkárosodással kapcsolatos polgári jogi igények elévülési ideje a létesítmény bezárásától számított 30 év.

(4) A hulladékártalmatlanító létesítmény üzemeltetője a hulladék kezelésének díját a hulladék fajtája, típusa, jellege és mennyisége szerint megállapítja, és közzéteszi.

35. §

(1) Hulladéklerakó létesítményhez kapcsolódó tevékenység esetében a környezetvédelmi hatóság a 86. § (2) bekezdésben foglaltakra tekintettel az engedélyben meghatározza a hulladéklerakón a települési hulladék részeként elhelyezhető biológiailag lebomló szerves anyag mennyiségét.

(2) Hulladéklerakóban előkezelés nélkül – ha törvény, kormányrendelet vagy miniszteri rendelet eltérően nem rendelkezik – hulladék nem rakható le.

36. §

Az állam jogi, gazdasági és műszaki szabályozással biztosítja, hogy a hulladékot hasznosító, valamint ártalmatlanító létesítmények – a közelség és az önellátás elve alapján – Magyarország területén olyan hálózatot alkossanak, amely lehetővé teszi a képződő hulladék legközelebbi, a célnak megfelelő létesítményben és a leginkább alkalmas módszerek, valamint technológiák segítségével történő hasznosítását vagy ártalmatlanítását a környezeti adottságokra, az elérhető legjobb technikára, valamint a hulladék különleges kezelési igényére figyelemmel.

V. Fejezet

A települési hulladékra vonatkozó általános szabályok

20. A települési önkormányzatra vonatkozó szabályok

37. §

(1) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást szervezi és fenntartja.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás:

- a) a közterületről vagy az ingatlanról a közszolgáltató szállítóeszközhöz rendszeresített gyűjtőedényben vagy hulladékgyűjtő zsákban gyűjtött és a közszolgáltató rendelkezésére bocsátott települési hulladék hulladékkezelés céljából történő rendszeres elszállítására,
- b) a hulladék biológiailag lebomló összetevőinek elkülönített kezelésére,
- c) a nagydarabos hulladék (lom) elszállítására,
- d) gyűjtőhelyek létesítésére és működtetésére,
- e) hulladékkezelő létesítmény létesítésére és működtetésére, valamint
- f) válogatóművek létesítésére és működtetésére

terjed ki.

(3) A hulladékkezelési közszolgáltatás (2) bekezdés szerinti egyes elemei egymással összhangban külön-külön is megszervezhetők és elláthatók.

38. §

(1) A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:

- a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás tartalmát, a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással ellátott terület határait;
- b) a közszolgáltató megnevezését, továbbá annak a közigazgatási területnek a határait, amelyen belül a közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást rendszeresen ellátni köteles;
- c) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának rendjét és módját, a közszolgáltató és az ingatlantulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit, valamint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit;
- d) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételének módját és feltételeit;
- e) az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények és a szolgáltatás ingyenességének eseteit;
- f) az üdülőingatlanokra és az időlegesen használt ingatlanokra vonatkozó sajátos szabályokat;
- g) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.

(2) Önkormányzati rendelet a helyi feltételekhez igazodva részletesen előírhatja, hogy az ingatlantulajdonos a települési hulladék egyes összetevőit elkülönítetten gyűjtse, valamint azt, hogy az ilyen hulladékot a közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatás keretében, illetve – a 42. § (3) bekezdés szerinti esetekben – a hulladéktermelő meghatározott gyűjtőhelyre vagy hulladékkezelő létesítménybe szállítsa.

(3) A települési önkormányzat hulladékgazdálkodási tárgyú rendeleteinek tervezetét a szomszédos és az intézkedéssel érintett más települési önkormányzatnak, megyei önkormányzatnak, valamint felügyelőségnek véleményezésre megküldi. A felügyelőség szakmai véleményéről 30 napon belül tájékoztatja a települési önkormányzatot.

39. §

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(1) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására a közszolgáltatóval írásbeli szerződést köt.

(2) Az (1) bekezdés szerinti hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést a közszolgáltatóval legfeljebb 8 évre kell megkötöni.

(3) A (2) bekezdés szerinti szerződésben meg kell határozni a közszolgáltatót.

(4) A települési önkormányzat a közszolgáltatás vagy egyes elemei ellátására közbeszerzési eljárást folytat le, kivéve, ha a közbeszerzésekről szóló törvény szerint nem kell közbeszerzési eljárást lefolytatni.

(5) Ha közbeszerzési eljárást kell lefolytatni, és az eljárás eredménytelen, akkor az eljárás befejezését követő 6 hónapon belül azt ismételtelen le kell folytatni. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötéséig a települési önkormányzat köteles gondoskodni a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásáról.

(6) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás teljesítése kizárólag törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott esetekben szüneteltethető vagy korlátozható.

40. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést a települési önkormányzat akkor mondhatja fel, ha a közszolgáltató

- a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátása során a környezet védelmére vonatkozó jogszabályok vagy a rá vonatkozó hatósági döntés előírásait súlyosan megsértette, és ennek tényét a bíróság vagy a hatóság jogerősen megállapította; vagy
- b) a szerződésben megállapított kötelezettségét neki felróható módon súlyosan megsértette.

(2) A felmondási idő legalább 6 hónap.

(3) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a települési önkormányzatnak a felmondási idő lejártáig intézkednie kell a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának biztosításáról.

41. §

(1) A települési önkormányzatok hulladékgazdálkodási feladataik ellátása érdekében együttműködnek egymással. Együttműködésük tartalmát és feltételeit a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéseiről szóló törvény szerinti társulási megállapodásban állapítják meg.

(2) A települési önkormányzat képviselő-testülete a terület- és a településrendezési tervekre, valamint a helyi hulladékgazdálkodási tervekre figyelemmel kijelöli az érintett települések igényeit kielégítő települési hulladékgazdálkodási létesítmények helyét.

(3) A települési önkormányzat közigazgatási területén hulladékgyűjtő udvar létesítéséhez szükséges helyszínt biztosít a külön jogszabályban meghatározottak szerint.

21. Az ingatlantulajdonosra vonatkozó szabályok

42. §

(1) Az ingatlantulajdonos az érintett ingatlan területén lévő települési hulladékot gyűjti, és a közszolgáltatónak átadja.

(2) A hulladékgyűjtő edényzetbe helyezett hulladék a hulladéktermelő tulajdonát képezi addig, amíg az a közszolgáltató birtokába kerül.

(3) Az ingatlantulajdonos a települési hulladékot – a települési önkormányzat (Budapesten a fővárosi önkormányzat) rendeletében (a továbbiakban: önkormányzati rendelet) meghatározott feltételek szerint – az önkormányzat rendeletében megjelölt gyűjtőhelyre vagy hulladékkezelő létesítménybe engedély nélkül elszállíthatja.

43. §

Gazdálkodó szervezet azt a háztartási hulladékhoz hasonló hulladékot, amely a telephelyi elkülönített gyűjtésből visszamarad, a közszolgáltatónak adja át.

22. A közszolgáltatóra vonatkozó szabályok

44. §

A közszolgáltató – a 37. § (2) bekezdésben foglaltakra figyelemmel —a települési hulladékot az ingatlantulajdonostól átveszi, települési hulladékkezelő telepre szállítja, továbbá a települési hulladékot kezeli, a települési hulladékkezelő létesítményt üzemelteti, valamint a szolgáltatás folyamatosságát biztosítja.

45.§

Hulladékgazdálkodási közszolgáltatást az végezhet, aki

- a) biztosítani tudja a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás azon személyi és tárgyi feltételeit, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi előírásoknak maradéktalanul megfelelő ellátását,
- b) az ellátandó hulladékgazdálkodási tevékenységnek megfelelő környezetvédelmi hatósági engedéllyel rendelkezik,
- c) megfelelő mértékű biztosíték meglétét igazolja, és
- d) a települési önkormányzattal hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést kötött.

46.§

(1) A közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás során elszállításra kerülő hulladék birtokba vételével a hulladék tulajdonosává válik.

(2) Ha a hulladékgyűjtő edényzetet a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítása céljából közterületen helyezték el, és az edényzet elkülönítetten gyűjtött hulladékot tartalmaz, a hulladék a közszolgáltató tulajdonát képezi.

47. §

- (1) A közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződéstől kizárólag a teljesítés megkezdését megelőzően állhat el.
- (2) A teljesítés megkezdését követően a közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést akkor mondhatja fel, ha
- a) az önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződésben meghatározott kötelezettségét - a közszolgáltató felszólítása ellenére - súlyosan megsérti, és ezzel a közszolgáltatónak kárt okoz, vagy akadályozza a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás teljesítését; vagy
 - b) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötését követően hatályba lépett jogszabály a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés tartalmi elemeit úgy változtatja meg, hogy az a közszolgáltatónak a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás szerződésszerű teljesítése körébe tartozó lényeges és jogos érdekeit jelentős mértékben sérti.
- (3) A felmondási idő legalább 6 hónap.

48. §

- (1) A közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási tevékenységéről – ideértve bevételeit és kiadásait – évente beszámolót készít, és azt a települési önkormányzatnak benyújtja.
- (2) A közszolgáltató évente 2 alkalommal gondoskodik a házhoz menő lomtalanítás megszervezéséről és lebonyolításáról, illetve a lomtalanítás során közterületre helyezett hulladék elszállításáról. A lomtalanítás során közterületre helyezett hulladék a közszolgáltató tulajdonát képezi.
- (3) A kötelezően ellátandó hulladékgazdálkodási közszolgáltatás kereteibe nem tartozó hulladékgazdálkodási tevékenység költségeit, elszámolását és díját a közszolgáltatónak elkülönítve kell számon tartani. E költségek a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díjából nem finanszírozhatók.

23. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj

49. §

- (1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat a nem elkülönítetten gyűjtött települési hulladék mennyiségével arányosan a következő tényezők figyelembe vételével kell meghatározni:
- a) a közszolgáltató hatékony működéséhez szükséges folyamatos ráfordítások, ezen belül az ingatlantulajdonos által összegyűjtött és a közterületen elhagyott hulladék szállításának, előkezelésének, hasznosításának és ártalmatlanításának költsége,
 - b) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás fejleszthető fenntartásához szükséges költségek, ennek keretében különösen
 - ba) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás megkezdését megelőzően felmerülő beruházások költsége,

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

- bb)* a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásához szükséges beruházások költsége, valamint
- bc)* ártalmatlanítás esetében a hulladékkezelő létesítmény bezárásának, rekultivációjának vagy rehabilitációjának, továbbá az utógondozásnak és a monitoring költsége,
- c)* a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás tartós működéséhez szükséges fedezet.

(2) Az (1) bekezdés alapján meghatározott díjalapot csökkenteni kell a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásához biztosított költségvetési támogatással, és a hulladék hasznosításából vagy hasznosítás céljára történő értékesítéséből származó bevétellel.

50. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat legalább egyéves díjfizetési időszakra, – általános forgalmi adó nélkül számított – egységnyi díjtételek szerint kell meghatározni.

(2) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj egytényezős vagy kéttényezős díjként állapítható meg.

(3) A kéttényezős díj rendelkezésre állási díjből és ürítési díjből áll. A rendelkezésre állási díj a kezelt hulladék mennyiségétől függetlenül felmerülő üzemeltetési költségek, az ürítési díj a kezelt hulladék mennyiségétől függő költségek fedezetére szolgál.

51. §

Az üdülőként nyilvántartott, valamint az időlegesen használt ingatlannal rendelkező tulajdonosok esetében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját az állandó lakóingatlan tulajdonosára meghatározott díjjal arányosan – a település és az ingatlan jellegére, valamint a használat rendszerességére és az időlegességre tekintettel – kell megállapítani, de nem lehet kevesebb az éves díj 50%-ánál.

52. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját meghatározó önkormányzati rendelet elfogadását megelőzően a közszolgáltató az 50-51. §-ban foglaltaknak megfelelő tartalmú díjkalkulációt készít. A díjkalkulációt a közszolgáltató javaslata alapján a jegyző, Budapesten a főjegyző (a továbbiakban együttesen: jegyző) terjeszti elő.

(2) A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj alapjául szolgáló és az azt csökkentő tényezőket nyilvánosságra hozza.

53. §

(1) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek.

(2) A díjhátralék keletkezését követő 30 napon belül a közszolgáltató felhívja az ingatlantulajdonos figyelmét a díjfizetési kötelezettségének elmulasztására és felszólítja annak teljesítésére.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(3) A felszólítás eredménytelensége esetén a díjhátralék keletkezését követő 90. nap elteltével a követelés jogosultja – a felszólítás megtörténtének igazolása mellett – a díjhátralék adók módjára történő behajtását a települési önkormányzat jegyzőjénél kezdeményezi.

(4) A települési önkormányzat jegyzője – a kezdeményezés kézhezvételétől számított 8 napon belül – a külön jogszabályban meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, a késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében. A behajtott díjhátralékot, késedelmi kamatot, valamint a közszolgáltatónak az ezzel kapcsolatban felmerült és behajtott költségeit a települési önkormányzat jegyzője 8 napon belül átutalja a követelés jogosultjának.

(5) Ha a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást igénybe vevő díjhátralékos nem tulajdonosa az ingatlannak és a vele szemben lefolytatott behajtás eredménytelen, a díjhátralékot, késedelmi kamatot és a felmerült költségeket az ingatlan tulajdonosától vagy vagyonkezelőjétől kell behajtani. Közös tulajdonban álló ingatlan esetében a tulajdonosok felelőssége egyetemleges.

(6) A behajthatatlan díjhátralék esetében ennek tényéről és okáról a települési önkormányzat jegyzője – a behajtás eredménytelenségét követő 8 napon belül – igazolást ad a követelés jogosultjának.

VI. Fejezet

A hulladék elhelyezésével, elhagyásával, valamint a közterület tisztán tartásával kapcsolatos szabályok

24. A hulladék elhelyezése és elhagyása

54. §

(1) Hulladéktól a 6. § (3) bekezdés a) pontjában, valamint a 12. §-ban meghatározott kötelezettségek teljesítésével, csak az arra kijelölt helyen, a környezet veszélyeztetését kizáró módon lehet megválni.

(2) Az ingatlanon – az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megsértésével – ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett, vagy elhagyott hulladék elszállításának, illetve 12. § szerinti átadásának vagy kezelésének kötelezettsége a hulladék tulajdonosát terheli.

(3) Ha a hulladék tulajdonosa a (2) bekezdés szerinti kötelezettségét önként nem teljesíti, és nem állapítható meg a személye, vagy annak személye, aki a hulladéktól az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megsértésével vált meg, akkor a hulladékbirtokosra vonatkozó 12. § szerinti felelősség azt az ingatlantulajdonost terheli, akinek az ingatlanán a hulladékot jogszerűtlenül elhelyezték vagy elhagyták.

(4) Az ingatlantulajdonos mentesül a felelősség alól, ha a (3) bekezdés szerinti személyt, gazdálkodó szervezetet vagy egyéb szervezetet beazonosításra alkalmas módon megjelöli, a környezetvédelmi hatóságot erről tájékoztatja, és ezúton bizonyítja, hogy a hulladékot az ingatlanán más helyre jogszerűtlenül vagy hagyta el.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(5) Közigazgatási területén belül a közterületen – az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megsértésével – elhagyott vagy ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett hulladék elszállításáról és kezeléséről a települési önkormányzat az 55. §-ban foglaltaknak megfelelően gondoskodik.

(6) A környezetvédelmi hatóság a jogszerűtlenül elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállítására és ártalmatlanítására kötelezi azt a személyt, aki e szakasz rendelkezéseire figyelemmel a 12. §-ban megállapított kötelezettségének önként nem tesz eleget.

25. A közterület tisztán tartása

55. §

(1) A települési önkormányzat feladata a közterület szervezett, rendszeres tisztán tartása, ideértve a jogszerűtlenül elhelyezett, illetve elhagyott hulladék elszállítását és kezelését is.

(2) A települési önkormányzat közterület tisztán tartása vonatkozó kötelezettségének teljesítése a hulladék jogszerűtlen elhelyezéséért, illetve elhagyásáért felelős személyt nem mentesíti a felelőssége alól.

VII. Fejezet

A veszélyes hulladék

26. A veszélyes hulladékra vonatkozó általános szabályok

56. §

(1) A hulladék veszélyes hulladéknak minősül, ha

- a) a hulladékjegyzékben veszélyes hulladékként szerepel,
- b) a hulladékjegyzékben nem vagy nem veszélyes hulladékként szerepel, és megállapításra került, hogy rendelkezik a 3. *mellékletben* felsorolt tulajdonságok valamelyikével, vagy
- c) a hulladékjegyzékben nem szerepel, vagy összetétele ismeretlen veszélyességének vagy veszélytelenségének megállapításáig.

(2) A veszélyes hulladék típusait – tekintettel a hulladék eredetére, összetételére, valamint a veszélyes anyagok koncentrációjának határértékeire – a hulladékjegyzék tartalmazza.

(3) A hulladék nem minősül veszélyes hulladéknak, ha a hulladékjegyzékben veszélyes és nem veszélyes hulladékként egyaránt szerepel, és megállapításra került, hogy nem rendelkezik a 3. *mellékletben* felsorolt tulajdonságok egyikével sem.

57. §

(1) Tilos a veszélyes hulladékot a környezetvédelmi hatóság engedélye nélkül más hulladékkal vagy anyaggal összekeverni vagy hígítani.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(2) Tilos a veszélyes hulladék hígítása vagy összekeverése annak érdekében, hogy a veszélyes anyagok eredeti koncentrációja a hulladékot veszélyes hulladékká minősítő határérték szintje alá csökkenjen.

(3) Ha a hulladék keverésére a környezetvédelmi hatóság engedélye nélkül kerül sor, az összekevert hulladékot – amilyen mértékben műszaki, környezetvédelmi szempontból és az ésszerű költségfordítás figyelembevételével megvalósítható – szét kell választani.

(4) A környezetvédelmi hatóság – a megvalósíthatóságtól függően – a hulladékbirtokost a hulladék szétválasztására kötelezi, ha a (3) bekezdésében foglalt kötelezettségének nem tesz eleget.

(5) A veszélyes hulladék keverése és hígítása hulladékkezelési engedéllyel rendelkező gazdálkodó szervezet részére akkor engedélyezhető, ha az általa végzett tevékenység összhangban van a 6. § (1) bekezdésében foglaltakkal, és a keverés vagy a hígítás eredményeként a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt hatások csökkennek, vagy nem növekednek, továbbá a keverési művelet megfelel az elérhető legjobb technikának.

(6) Veszélyes hulladék más hulladékkal vagy anyaggal történő összekeverésére vagy hígítására engedély csak a veszélyes hulladék hulladékégetőben történő ártalmatlanítása céljából, valamint a Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás (ADR), és a Veszélyes Áruk Nemzetközi Vasúti Fuvarozásáról szóló Szabályzat (RID) hatálya alá tartozó veszélyes áruk vonatkozásában adható.

58. §

(1) A veszélyes hulladék képződését eredményező tevékenységről a hulladéktermelő anyagmérleget készít.

(2) A veszélyes hulladék birtokosa a veszélyes hulladék képződését, gyűjtését, átadását és átvételét, szállítását, kezelését szoros elszámolásban nyilvántartja, arról bizonylatot készít, továbbá tevékenységéről a környezetvédelmi hatóságnak adatot szolgáltat.

(3) A háztartásban képződő veszélyes hulladékot a hulladéktermelő elkülönítve, a környezet szennyezését vagy károsítását kizáró módon gyűjti, a szállítónak vagy kezelőnek átadja. Az (1) és (2) bekezdésben foglalt kötelezettségek átadás esetén a hulladék átvevőjét terhelik.

59. §

(1) A veszélyes hulladék szállítása során a hulladékot – elektronikus formában is kiállítható – nyomtatvánnyal kell ellátni, amely tartalmazza az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott adatokat.

(2) A veszélyes hulladék gyűjtését, valamint szállítását a nemzetközi egyezményekkel és a csomagolásra, valamint a címkézésre vonatkozó előírásoknak megfelelően kell végezni.

60. §

(1) A nem elkülönítetten gyűjtött háztartási hulladéokra az 57-59. §-ban foglaltak nem vonatkoznak.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(2) A háztartásokban képződő, elkülönítetten gyűjtött veszélyes hulladék tekintetében az 57-59. §-ban foglaltak teljesítése a hulladék szállítóját és kezelőjét terheli.

27. Hulladékolaj

61. §

(1) A hulladékolajat elkülönítetten kell gyűjteni, amennyire műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból megvalósítható.

(2) Hulladékolajat a 6. § (1) bekezdésben, valamint a 7. §-ban foglaltakkal összhangban kell kezelni.

(3) Tilos a hulladékolaj keverése más tulajdonsággal rendelkező olajjal, valamint egyéb hulladékkal és anyaggal, ha az a hulladékolaj kezelésének akadályozásával jár.

62. §

(1) A hulladékolaj hasznosítója – a 6. § (1) bekezdésben, valamint a 7. §-ban meghatározottakra figyelemmel – azt a hasznosítási vagy ártalmatlanítási műveletet alkalmazza, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja. A legjobb általános környezeti eredményt biztosító hasznosítási vagy ártalmatlanítási művelet elvégzését ökológiai lábnyom vizsgálattal kell igazolni külön jogszabályban meghatározott módon.

(2) A 61. § (1)-(3) bekezdésében előírtakat az 57. § (5) bekezdésben, valamint az 59. §-ban meghatározott kötelezettségek betartásával kell gyakorolni.

VIII. Fejezet

A hulladékgazdálkodás tervezése és igazgatása

28. Az Országos Hulladékgazdálkodási Terv

63. §

(1) Az Országgyűlés a hulladékgazdálkodás stratégiai célkitűzéseinek, továbbá az e törvényben megállapított célok elérésének és az alapvető hulladékgazdálkodási elvek érvényesítésének érdekében a Nemzeti Környezetvédelmi Program részeként Országos Hulladékgazdálkodási Tervet (a továbbiakban: OHT) fogad el.

(2) Az OHT kidolgozásakor – szükség esetén – együtt kell működni az Európai Unió más érintett tagállamaival és az Európai Bizottsággal. Az OHT-t az OHÜ készíti el, és a környezetvédelemért felelős minisztérium terjeszti a Kormány elé.

29. Nemzeti Megelőzési Program

64. §

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(1) A hulladékképződés megelőzése, valamint a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében – az OHT önálló részeként – 6 évre kiterjedő Nemzeti Megelőzési Programot (a továbbiakban: NMP) kell kidolgozni.

(2) A tervezési területre vonatkozó megelőzési célokra és intézkedésekre megelőzési programot kell készíteni a területi és helyi hulladékgazdálkodási tervek önálló részeként.

(3) A megelőzési programnak tartalmaznia kell:

- a) önálló tervrészként a hulladékképződés megelőzésére irányuló célkitűzéseket, feladatokat, azok eredményességének, hasznosságának értékelését, továbbá jogszabályokat, azok módosításait, valamint gazdasági ösztönzőket,
- b) a hulladék képződésének megelőzését szolgáló intézkedések és az intézkedések által elért eredmények nyomon követésére és értékelésére, továbbá a tervezett intézkedések hatékonyságának ellenőrzésére szolgáló egyedi minőségi és mennyiségi referenciaszinteket és mutatókat,
- c) a *4. mellékletben* foglaltakra figyelemmel azokat az általános és az egyes gazdasági ágazatokhoz kötődő jogi, gazdasági és szemléletformáló intézkedéseket, amelyekkel a tervezési időszakban elősegíthető:
 - ca) a fenntartható fogyasztás,
 - cb) a termelő technológiák fajlagos hulladék-kibocsátásának és a képződő hulladék veszélyességének csökkentése, valamint az alternatív technológiák és alternatív bemeneti helyettesítő anyagok megjelenése a kevesebb és kevésbé veszélyes hulladékok képződésének érdekében,
 - cc) a termékek hulladékká válásának késleltetése, veszélyes anyagtartalmuk csökkentése, különös tekintettel a tartós, újrahasználatos és újrafeldolgozható termékekre, valamint az ezek előállítását szolgáló technológiákra, és
- d) a meglévő és tervezett megelőzési intézkedések eredményeit és hatékonyságát, a hulladéktermelés, a hulladékképződés, valamint a veszélyes anyagok hulladékban való jelenlétének alakulását a jelentősebb hulladékáramok és a meghatározó gazdasági ágazatok vonatkozásában.

(4) Az első NMP-t 2013. december 12-ig kell kidolgozni, amelyben meg kell határozni a hulladék képződésének megelőzésére, a gazdasági növekedés és az ebből eredő hulladékképződés által okozott környezeti hatások megszüntetésének érdekében a 2020. évre elérendő célokat, továbbá az intézkedések és az eredmények nyomon követését, értékelését szolgáló minőségi és mennyiségi referenciaszinteket és mutatókat.

30. A területi hulladékgazdálkodási terv

65. §

(1) Az OHÜ a felügyelőségekkel együttműködve a hulladékgazdálkodási tervek részletes tartalmi követelményeiről szóló jogszabályban megjelölt területre – a vonatkozó területrendezési és területfejlesztési tervekben foglaltakkal összhangban – területi hulladékgazdálkodási tervet készít a területen működő helyi önkormányzatok, érdekképviseleti és környezetvédelmi társadalmi szervezetek, továbbá a területen illetékességgel rendelkező hatóságok bevonásával.

(2) A területi hulladékgazdálkodási terv előkészítésének megkezdéséről – az (1) bekezdés szerinti részvétel biztosítása érdekében – a környezetvédelmi hatóság írásban értesíti az

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

érintett helyi önkormányzatokat, a területen illetékességgel rendelkező hatóságokat és érdekképviselői szervezeteket.

(3) A környezetvédelmi társadalmi szervezetek bevonása érdekében a felügyelőségek a hivatalukban, honlapjukon és legalább egy regionális napilapban hirdetményt tesznek közzé a területi hulladékgazdálkodási terv előkészítő eljárásának megkezdéséről. A hirdetményben felhívják az érintettek figyelmét a tervezés megkezdésére, és a megjelenést követő 15 napon belül jelentkező társadalmi szervezetek által együttesen delegált legfeljebb 5 személyt bevonnak a tervezésbe.

(4) A tervezési területen működő gazdálkodó szervezetek érdekképviselői szervezeteik útján vehetnek részt a terv előkészítésében.

(5) Az (1)-(4) bekezdés szerint elkészített területi hulladékgazdálkodási tervet a környezetvédelemért felelős miniszter rendeletben hirdeti ki.

66. §

(1) A területi hulladékgazdálkodási tervben foglaltak végrehajtásáról a felügyelőségek háromévente beszámolót készítenek, és azt megküldik az OHÜ-nek. A beszámolóban be kell mutatni a közigazgatási területen képződő hulladék mennyiségére, a hulladékgazdálkodás helyzetére, a hulladékkezelő létesítmények állapotára, a hulladékkezelés végzésére és az ezek környezeti hatásaira vonatkozó információkat.

(2) A beszámolókat az OHÜ összesíti. Az összesítéssel egyidejűleg az OHÜ a területi hulladékgazdálkodási terveket felülvizsgálja, és ha a végrehajtás tapasztalatai alapján azt szükségesnek látja, az érintett felügyelőséget kötelezi annak módosítására. A felülvizsgálat eredményeiről, a tervezési területen végzett hulladékgazdálkodási tevékenységekről tájékoztatni kell a nyilvánosságot.

31. A helyi hulladékgazdálkodási terv

67. §

(1) Az országos és a területi hulladékgazdálkodási tervben foglalt célokkal, feladatokkal és a település rendezési tervével összhangban a települési önkormányzat közigazgatási területére a felügyelőségek települési hulladékgazdálkodási tervet dolgoznak ki.

(2) Az egy körjegyzőséghez tartozó vagy hulladékgazdálkodási feladataikat társulásban ellátó települési önkormányzatok az (1) bekezdés szerinti kötelezettségüket közös hulladékgazdálkodási terv kidolgozásával teljesítik.

(3) A helyi hulladékgazdálkodási tervet az önkormányzat helyi rendeletben hirdeti ki.

32. A hulladékgazdálkodási tervekre vonatkozó közös szabályok

68. §

(1) A hulladékgazdálkodási terveket – a Nemzeti Környezetvédelmi Programban, a tervezési területre vonatkozó környezetvédelmi programokban, a területfejlesztési koncepciókban és programokban, a településfejlesztési koncepcióban és integrált településfejlesztési

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

stratégiában, valamint terület- és településrendezési tervekben foglaltakkal összhangban – a közelség és az önellátás elveire figyelemmel 6 évre kell kidolgozni. Az érintett nyilvánosság és a hatóságok a tervek kidolgozásában az egyes tervek, illetve programok környezeti vizsgálatáról szóló jogszabály szerint vesznek részt.

(2) A hulladékgazdálkodási tervekben meghatározottakat a terület- és településrendezési tervek jóváhagyása, valamint az önkormányzati és hatósági döntések meghozatala során érvényesíteni kell.

(3) A terv kidolgozói, valamint az érintett hatóságok gondoskodnak a hulladékgazdálkodási tervben meghatározottak végrehajtásáról és a végrehajtás feltételeinek biztosításáról, továbbá figyelemmel kísérik a tervekben foglalt feladatok teljesülését.

69. §

(1) Az OHT-t és a területi hulladékgazdálkodási terveket a környezetvédelemért felelős miniszter hatévenként – és ezt követően annak minden felülvizsgálatakor – az általa vezetett minisztérium honlapján közzéteszi, és elérhetőségét folyamatosan biztosítja.

(2) A települési önkormányzat a helyi hulladékgazdálkodási terveket hatévenként – és ezt követően annak minden felülvizsgálatakor – honlapján, vagy – ennek hiányában – a helyben szokásos módon közzéteszi, és elérhetőségét folyamatosan biztosítja.

70. §

(1) A hulladékgazdálkodási terveket a biológiailag lebomló hulladékmennyiség csökkentésére a 86. § (2) bekezdésében meghatározott előírással összhangban kell kidolgozni.

(2) A csomagolási hulladékra vonatkozó feladatokat, helyi ösztönző rendszereket és tilalmakat az (1) bekezdés szerinti tartalommal a hulladékgazdálkodási tervek önálló tervrészeként vagy külön tervben kell meghatározni.

(3) A hulladékgazdálkodási terv a tervezési terület földrajzi sajátosságaira tekintettel tartalmazhatja az alábbiakat:

- a) a hulladékgazdálkodási feladatoknak az állam és a gazdálkodó szervezetek közötti megosztását,
- b) a hulladékgazdálkodási feladatok megoldását elősegítő gazdasági és egyéb eszközök értékelését,
- c) a nyilvánosság és a fogyasztói csoportok felvilágosítását segítő, a környezeti tudatosságot fejlesztő intézkedéseket, és
- d) a felhagyott és környezetszennyezéssel érintett hulladékártalmatlanító létesítményeket, valamint az ezek rehabilitációjára vonatkozó intézkedéseket.

33. A hulladékgazdálkodással kapcsolatos önkormányzati feladatok

71. §

(1) A megyei önkormányzat feladata a megye területén a hulladék környezetkímélő kezelésének elősegítése.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(2) A megyei önkormányzat a hulladékgazdálkodási feladatok ellátása érdekében a következőkről intézkedik:

- a) a települési önkormányzatokkal együttműködve meghatározza a hulladék kezelésére, ártalmatlanítására alkalmas területeket a megye területén;
- b) együttműködik a hulladékgazdálkodási feladatok megoldásában más megyei önkormányzatokkal;
- c) elősegíti és támogatja a települési önkormányzatok hulladékkezelését szolgáló közös telephelyek létesítését.

72. §

(1) A hulladékgazdálkodással kapcsolatos települési önkormányzati döntés meghozatala előtt a nyilvánosság véleményének megismerése érdekében közmeghallgatás tartható.

(2) A települési önkormányzat közmeghallgatást tart a települési hulladék elkülönített gyűjtésének bevezetésével kapcsolatos döntések meghozatala előtt.

IX. Fejezet

Gazdasági intézkedések

34. Igénybevételi és lerakási járulék

73. §

(1) A megelőzés, valamint a hasznosítás elősegítése, ösztönzése érdekében engedély vagy bejelentési kötelezettség alapján hulladékgazdálkodási tevékenységet végző személy – a lerakásra kerülő hulladék típusára, összetételére, veszélyességére figyelemmel – igénybevételi járulékot fizet, ha a közelség elvébe ütköző módon, továbbá a környezeti és gazdasági hatékonyság figyelembe vételét mellőzve a hulladékot nem az annak ártalmatlanítására alkalmas és hozzá legközelebbi hulladékkezelő létesítménybe viszi.

(2) Az igénybevételi járulék fizetésére kötelezettek körét, a járulék mértékét, megfizetésének rendjét, valamint a járulékfizetéssel kapcsolatos kedvezményeket törvény állapítja meg.

(3) A hulladéklerakó üzemeltetője a hulladéklerakóban elhelyezett hulladék mennyisége alapján hulladéklerakási járulékot fizet a külön jogszabályban meghatározottak alapján.

(4) Nem kell lerakási járulékot fizetni, ha a környezetvédelmi hatóság által engedélyezett rekultiváció során, a rekultivációval érintett lerakóból hulladékot helyeznek át egy másik lerakóba.

35. Biztosíték és biztosítás

74. §

(1) Az a gazdálkodó szervezet, amely hulladékkezelő létesítményt működtet, továbbá az a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló rendelet hatálya alá tartozó személy, akinek az e rendeletben meghatározott mennyiségű veszélyes hulladéka képződik, vagy aki veszélyes hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységet végez

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

- a) a hulladék ártalmatlanítása érdekében a képződő, valamint a kezelt hulladék mennyiségével arányosan pénzügyi garanciát nyújtó biztosítékot ad,
- b) a tevékenységével okozható, előre nem látható környezeti károk felszámolását lehetővé tevő finanszírozás biztosítása érdekében környezetvédelmi biztosítás kötésére kötelezhető.

(2) Hulladékkezelő létesítmény esetében a biztosítékot a működés folyamán kell képezni és úgy elkülöníteni, hogy mindenkor fedezni tudja a létesítmény bezárásakor vagy a tevékenység felhagyásakor a létesítmény rekultivációjához és utógondozásához szükséges költségeket.

(3) Az (1) bekezdés szerinti biztosítékképzés, illetve biztosítás meglétének az illetékes környezetvédelmi hatóság részére történő igazolása esetén

- a) adható ki a hulladékgazdálkodási tevékenység végzésére feljogosító hatósági engedély;
- b) vehető nyilvántartásba a bejelentésre kötelezett.

(4) Veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenység csak környezetvédelmi biztosítással végezhető. A biztosítási kötvény hitelesített másolatát az illetékes környezetvédelmi hatóságnak át kell adni. A környezetvédelmi biztosítás részletes szabályait külön jogszabály határozza meg.

36. A települési önkormányzatok feladatainak finanszírozása

75. §

(1) A települési önkormányzat feladataihoz kapcsolódó és azok végrehajtását biztosító állami támogatásról a költségvetési törvényben kell gondoskodni.

(2) A települési önkormányzatot az elkülönített gyűjtési rendszer kialakításáért és üzemeltetéséért a költségvetési törvényben biztosított módon és összegben feladathoz kötött támogatás illeti meg.

(3) Ha a települési önkormányzat az e törvény alapján kötelezően ellátandó kötelezettségének nem tesz eleget, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv kezdeményezi, hogy a támogatást a folyósító szervezet a kötelezettség teljesítéséig visszatartsa, vagy zárolja.

(4) A több települési önkormányzat feladatait megvalósító vagy térségi feladatokat ellátó hulladékkezelési létesítmények beruházásai, valamint a betelt hulladéklerakók bezárása, rekultivációja állami támogatásban részesíthető.

X. Fejezet

Hulladékgazdálkodással kapcsolatos hatósági tevékenységek

38. Hatósági engedélyezés és ellenőrzés

76. §

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(1) A környezetvédelmi hatóság a hulladékbirtokostól vagy a hulladékgazdálkodási tevékenység végzőjétől, kötelezettségeinek teljesítéséről tájékoztató adatot, összefoglalót, jelentést kérhet.

(2) A hulladékgazdálkodási tevékenységet végzőket a környezetvédelmi hatóság rendszeresen ellenőrzi. Az ellenőrzésnek ki kell terjednie az elszállított hulladék eredetére, tulajdonságaira, mennyiségére és rendeltetési helyére.

(3) Ha azt hulladékgazdálkodással kapcsolatos környezetvédelmi, közegészségügyi veszélyhelyzet vagy súlyos kötelezettségszegés szükségessé teszi, a környezetvédelmi hatóság haladéktalanul és előzetes bejelentés nélkül helyszíni ellenőrzést is tart.

(4) A hulladékgazdálkodási hatósági engedélyezési eljárásokban az ügyintézési határidő 2 hónap.

77. §

(1) A környezetvédelmi hatóság a jogszabályban meghatározott előírások teljesítése érdekében az ügyfeleket kötelezi

- a) a jogszabályban foglalt vagy hatósági határozatban meghatározott kötelezettségek betartására, ha az előírások megszegését vagy teljesülésük elmulasztását észleli;
- b) a környezetet veszélyeztető, szennyező, károsító tevékenység felfüggesztésére, abbahagyására, az eredeti állapot helyreállítására;
- c) a környezet szennyeződése esetében olyan intézkedés megtételére, amely azt csökkenti vagy megszünteti, a környezet károsodását kizárja.

(2) A környezetvédelmi hatóság – az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően – korlátozza, felfüggeszti vagy megtiltja a környezetvédelmi hatóság engedélyéhez kötött tevékenység engedélytől eltérő vagy engedély nélküli folytatását, a környezetet károsító vagy súlyosan veszélyeztető hulladékgazdálkodási tevékenységet. A határozat fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható.

39. Szankciók

78. §

(1) Aki tevékenységével vagy mulasztásával

- a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsérti, az azokban foglalt kötelezettségének nem vagy nem megfelelően tesz eleget,
- b) a hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül vagy attól eltérően végez, vagy
- c) a hulladékgazdálkodásra vonatkozó előírások megsértésével a környezetet veszélyeztet, károsítja,

azt – e §-ban foglalt eltérésekkel – a környezetvédelmi hatóság hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.

(2) A hulladékgazdálkodási bírságot e törvény végrehajtására kiadott rendelet alapján a jogsértés szerint határozott összegben, vagy alapbírság és változók szorzataként megállapított bírságként kell kiszabni.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(3) Ha a jogsértés a tevékenység vagy mulasztás súlyára, az elkövetés vagy kötelezettségzegés következményeire tekintettel annyira csekély, hogy büntetés vagy intézkedés alkalmazása szükségtelen, a bírság kiszabása mellőzhető.

(4) A hulladékgazdálkodási bírság, illetve alpbírság mértéke – a környezetveszélyeztetést vagy környeztkárosítást okozó jogsértés kivételével – legfeljebb 75%-kal csökkenthető, ha az elkövető a következményeket felszámolta, és a jogellenes állapotot megszüntette a bírságot megállapító határozat kiadásáig.

(5) Ha a hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezett a kiszabott bírság megfizetésére előírt határidő lejárta előtt az eredeti állapotot helyreállítja, illetve a szabálytalanságot megszünteti, a környezetvédelmi hatóság – a (6) bekezdésében foglalt kivétellel – a bírságot kérelemre csökkentheti. Egyéb esetekben a kiszabott bírság nem mérsékelhető.

(6) A hulladékgazdálkodási bírság

a) a visszafordíthatatlan környeztkárosítást okozó,

b) az ugyanazon jogsértés ismétlődésével, vagy egyéb súlyosbító körülmény felmerülésével megvalósuló, vagy

c) a hulladékgazdálkodási tevékenységet ellenőrző környezetvédelmi hatóság szándékolt félrevezetésével, ellenőrzésének akadályozásával együtt járó

jogsértés esetén nem mérsékelhető.

(7) Az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény elkövetésétől számított 5 éven túl nem szabható ki bírság. Ha a cselekmény jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg, az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a jogszerűtlen állapot fennáll.

(8) A hulladékgazdálkodási bírság nem mentesít a büntetőjogi, a szabálysértési, továbbá a kártérítési felelősség, valamint a tevékenység korlátozására, felfüggesztésére, tiltására vagy a megfelelő védekezés kialakítására, a természetes vagy eredeti környezeti állapot helyreállítására vonatkozó kötelezettség teljesítése alól.

(9) A jogerősen kivetett hulladékgazdálkodási bírság adók módjára behajtandó köztartozás.

79. §

(1) A környezetvédelmi hatóság a nyilvántartásba vételhez, illetve engedélyhez kötött tevékenységet a nyilvántartásba vétel, illetve engedély nélkül folytató személytől, valamint attól, aki az e törvény rendelkezéseitől eltérő módon hulladékot más ingatlanán, közterületen elhagy vagy elhelyez, a jogsértéssel érintett eszközt, illetve a hulladék szállítására használt járművet a helyszínen lefoglalja.

(2) A környezetvédelmi hatóság a lefoglalásról határozatot hoz. A lefoglalást elrendelő határozattal szemben az ügyfél - jogszabálysértésre hivatkozással - kifogással élhet. A kifogást a végzés közlésétől számított 8 napon belül kell előterjeszteni a környezetvédelmi hatóságnál. A kifogásnak a lefoglalás végrehajtására nincs halasztó hatálya.

(3) A lefoglalást meg kell szüntetni

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

- a) ha a jogsértéssel kapcsolatban indult büntetőeljárásban lefoglalásnak van helye, és ennek érdekében a büntetőügyben eljáró hatóság jár el,
- b) a szállításra használt, nem a jogsértés elkövetőjének tulajdonában lévő eszközre vagy járműre, ha a hulladék tulajdonosa írásban nyilatkozik arról, hogy a jogsértés időpontjában nem volt tudomása arról, hogy a hulladékot jogszerűtlenül elhagyó vagy elhelyező személy az eszközt vagy járművet jogsértés céljából használja fel.

(4) A lefoglalt eszköz, illetve jármű - a (3) bekezdés a) pontja szerinti eset kivételével - annak adható ki, aki a tulajdonjogát minden kétséget kizáróan igazolja, vagy annak, akitől azt a környezetvédelmi hatóság lefoglalta, feltéve, hogy a jogszerű birtoklás tényét igazolja. A kiadás feltétele, hogy a lefoglalás megszüntetéséről rendelkező határozat közlésének napját követő nap és a kiadni rendelt eszköz, illetve jármű kiadásának napja közötti időtartamra eső tárolási költséget a környezetvédelmi hatóság részére igazoltan megtérítsék.

(5) A lefoglalt eszközt, illetve járművet el kell kobozni, ha az ügyben jogerősen a 78. § szerinti bírságot szabtak ki.

XI. Fejezet

Adatközléssel kapcsolatos szabályok

40. Nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségek

80. §

(1) A hulladék termelője, szállítója, kereskedője, közvetítője és kezelője a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló jogszabályban meghatározott módon és tartalommal hulladéktípusok szerint nyilvántartást vezet tevékenységéről, a tevékenysége során képződő, továbbá a más birtokostól átvett, illetve másnak átadott vagy közvetített, illetve kezelt hulladék mennyiségéről és összetételéről, továbbá a hulladék átadójáról és átvevőjéről.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban a hulladék útjának nyomon követhetősége céljából természetes személy esetében

- a) természetes személyazonosító adatok, valamint a
- b) lakcím

tartható nyilván.

(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartást a hulladékjegyzékről szóló jogszabályban meghatározott kódszámok alapján kell vezetni.

(4) A nyilvántartást a kötelezett legalább 5 évig – veszélyes hulladék esetén 10 évig – megőrzi. Hulladéklerakó esetén a nyilvántartás nem selejtezhető.

(5) Az (1) bekezdésben foglalt kötelezett a nyilvántartás alapján a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló jogszabály szerint a környezetvédelmi hatóságnak adatot szolgáltat, továbbá azokat a hatóság felhívása esetén rendelkezésére bocsátja, vagy a hulladék előző birtokosának kérésére a kezelési műveletek elvégzését igazoló okiratokat bemutatja.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

81. §

(1) A 80. §-ban meghatározott kötelezettség a települési hulladék vonatkozásában nem terjed ki az ingatlan tulajdonosra, aki települési hulladékát a közszolgáltatónak adja át. Az ilyen hulladék nyilvántartásáról és adatszolgáltatásáról a közszolgáltató gondoskodik.

(2) A 80. § (5) bekezdése szerinti kötelezettség nem terjed ki arra a hulladékra, amelyről annak birtokosa a 16-18. §-ban foglalt kötelezettség alapján működtetett gyűjtőhelyen válik meg. Az e hulladékkal kapcsolatos adatszolgáltatást a visszavétellel érintett gyártó, forgalmazó vagy közvetítő teljesíti.

(3) A visszavételi kötelezettség alá tartozó termék forgalmáról, a visszavett használt termékről és hulladékról, továbbá a 16-18. §-ban foglalt kötelezettségek teljesítéséről a visszavétellel érintett gyártó, forgalmazó, hulladékkereskedő, közvetítő és a kezelő – a 80. §-ban foglaltakon túl – az adott termékre és hulladékára vonatkozó jogszabályban meghatározottak szerint nyilvántartást vezet, és adatot szolgáltat a környezetvédelmi hatóságnak.

(4) A hulladék átadójának kérésére a hulladék átvételéről bizonylatot kell adni, valamint a hulladékgazdálkodási tevékenység végzésére jogosító okiratokat be kell mutatni.

82. §

A hulladékgazdálkodással kapcsolatos egységes információs rendszert az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszer önálló részeként a környezetvédelemért felelős miniszter alakítja ki és működteti.

41. Jelentéstétel az Európai Bizottság felé

83. §

(1) A hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv 15. cikke szerinti jelentési kötelezettséget a környezetvédelemért felelős miniszter teljesíti.

(2) A környezetvédelemért felelős miniszter tájékoztatja az Európai Bizottságot a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv

- a) 6. cikke (4) bekezdése alapján a 11. § (1) bekezdése szerinti miniszteri rendeletről az áruk és egyes szolgáltatások szabad áramlásának biztosításával összefüggésben egyes európai uniós aktusokban előírt bejelentési, értesítési, tájékoztatási és jelentéstételi kötelezettségek teljesítéséről szóló kormányrendelettel összhangban;
- b) 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően a 84. § (3) bekezdésben, a 90. § (1) bekezdésében és az 5. § (2) bekezdésben foglaltak alapján hozott intézkedések teljesüléséről, továbbá a teljesülés elmaradása esetén annak okairól, valamint az azok elérésére tervezett intézkedésekről;
- c) 11. cikk (5) bekezdése alapján a termékek újrahasználatával, újrahasználatra való előkészítésével, valamint a hulladék újrafeldolgozásával kapcsolatos célok teljesítéséről;
- d) 16. cikke (1) bekezdésének megfelelően a 29. § és 30. §, valamint a 36. § alapján tett kifogásokról;
- e) 25. cikke (1) és (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelő jogszabályi előírásokról;

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

- f) 33. cikkének megfelelően a VIII. fejezetben foglaltakkal összhangban az OHT-ról, a területi hulladékgazdálkodási tervekről, az NMP-ről és a területi hulladékgazdálkodási tervek megelőzési programmal kapcsolatos részeiről, valamint ezek lényeges módosításáról;
- g) 37. cikkének megfelelően az e törvényben foglaltak végrehajtásáról, ideértve a 7. cikk (2) és (3) bekezdése alapján az 56. § (1) bekezdés *b*) pontjában és (3) bekezdésében foglaltakat.

XII. Fejezet

Záró rendelkezések

42. Hatályba léptető és átmeneti rendelkezések

84. §

- (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2012. január 1-jén lép hatályba.
- (2) A 89-90. § 2013. január 1-jén lép hatályba.
- (3) A 91. § 2015. január 1-jén lép hatályba.
- (4) A törvény rendelkezéseit a hatályba lépése után indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

85. §

- (1) A törvény hatályba lépésekor hatályos hulladékszállítási engedély alapján a környezetvédelmi hatóság az engedély jogosultját nyilvántartásba veszi. A nyilvántartásba vétel érdekében a hatóság az engedély jogosultját az engedélyben nem szereplő, azonban a nyilvántartásba vételhez szükséges adat szolgáltatására kötelezheti.
- (2) A törvény hatályba lépésekor hatályos begyűjtési engedélyek 2012. szeptember 30-án hatályukat veszítik.
- (3) A törvény hatályba lépésekor hatályos hulladékszállítási engedélyek 2012. december 31-én hatályukat veszítik.
- (4) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására vonatkozó olyan szerződés, amely 2012. december 31-ét megelőzően hatályát veszti, 2012. december 31-ig meghosszabbítható. Hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására vonatkozó szerződés 2013. január 1-jét követően csak az e törvényben meghatározott előírások figyelembe vételével köthető, illetve történhet a közszolgáltató kiválasztása.

86. §

- (1) 2020. december 31-ig legalább a háztartási papír-, fém-, műanyag- és üveghulladék – illetve lehetőség szerint egyéb forrásokból, a háztartásokból származó ilyen hulladékáramokhoz hasonló hulladék – újrahasználatra történő előkészítésének és

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

újrafeldolgozásának együttes mértékét tömegében országos szinten legalább 50%-ra kell növelni.

(2) A települési hulladék részeként lerakásra kerülő biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséget – a települési hulladéklerakóban évente lerakott hulladék mért összetételét és az összetevők tömeg szerinti megoszlását alapul véve – az 1995-ben országos szinten képződött, a települési hulladék részét képező biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséghez képest 2016. július 1-ig 35%-ra, azaz 890 000 tonna alá kell csökkenteni.

(3) 2020. december 31-ig a nem veszélyes építési-bontási hulladék – a föld és a kő kivételével – újrahasználatra történő előkészítésének, újrafeldolgozásának és egyéb, anyagában történő hasznosításának – ideértve a feltöltési műveleteknél más anyagok helyettesítésére használt hulladékot – együttes mértékét tömegében országos szinten legalább 70%-ra kell növelni.

43. Felhatalmazó rendelkezések

87. §

(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben szabályozza:

1. a települési hulladék képződésének megelőzésével, valamint a települési hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeit;
2. a veszélyes hulladék képződésének megelőzésével, valamint a veszélyes hulladékkal kapcsolatos tevékenységek végzésének feltételeit;
3. a hulladékgazdálkodási tevékenység engedélyezésével kapcsolatos előírásokat;
4. a hulladékkal kapcsolatos nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségeket;
5. a hulladékgazdálkodási tervek részletes tartalmi követelményeit;
6. a hulladékgazdálkodási bírság kiszabásának és megállapításának módját és mértékét;
7. a hulladék külföldről történő behozatalát, az országból történő kivitelét és az ország területén történő átszállítását;
8. a letéti díjat, valamint az újrahasználatos és a nem újrahasználatos termékek betétdíját;
9. a visszavételi és visszaadási lehetőség alkalmazását a használt termékek, hulladék visszavételi és hasznosítási arányokat és azok teljesítésének határidejét;
10. a csomagolási hulladék kezelésének részletes szabályait;
11. az elektromos és elektronikai berendezések hulladékaival kapcsolatos tevékenység végzésének szabályait;
12. az elemek és az akkumulátorok hulladékaival kapcsolatos tevékenység végzésének szabályait;
13. a hulladékká vált gépjárművek kezelésének részletes szabályait;
14. az építési-bontási hulladék kezelésének részletes szabályait;
15. a közúti közlekedésre alkalmatlanná vált gumiabroncsok kezelésének szabályait;
16. a szennyvíziszapok mezőgazdasági felhasználásának és kezelésének részletes szabályait;
17. a jegyző hulladékgazdálkodási hatás- és feladatkörét;
18. a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díj megállapításának részletes szabályait;
19. a közszolgáltató kiválasztásának módját és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés tartalmi követelményeit;
20. a biztosíték formáját és mértékét, felhasználásának feltételeit, elszámolásának és nyilvántartásának szabályait, továbbá a környezetvédelmi biztosítás szabályait;

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

21. a nyilvántartásba vételhez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységek nyilvántartásba vételi feltételeit.

(2) Felhatalmazást kap a környezetvédelemért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg:

1. a hulladék és a veszélyes hulladék jegyzékét;
2. a hulladékkezelési tevékenység végzésének, valamint az egyes hulladékkezelő létesítmények kialakításának, üzemeltetésének részletes műszaki szabályait;
3. a hulladéklerakás technikai követelményeit;
4. a hulladék termikus ártalmatlanításának technikai követelményeit;
5. a hulladékolaj kezelésének részletes szabályait;
6. a poliklórozott bifenilek és poliklórozott terfenilek, valamint az azokat tartalmazó berendezések kezelésének részletes szabályait;
7. az elem- és akkumulátor-hulladék kezelésével kapcsolatos szakmai szabályokat;
8. a titán-dioxid ipar hulladékai kezelésének részletes szabályait;
9. az elektronikai és elektromos berendezések hulladékainak kezelésével kapcsolatos szakmai szabályokat;
10. a hulladékstátusz megszűnésének megállapítására vonatkozó részletes kritériumokat;
11. a területi hulladékgazdálkodási terveket.

(3) Felhatalmazást kap:

- a) az élelmiszerlánc-felügyeletért felelős miniszter, hogy
 - aa) az állatgyógyászati készítmények és csomagolásuk hulladékai kezelésének részletes szabályait,
 - ab) a növényvédő szerek és csomagolásuk hulladékainak részletes szabályait,
 - ac) a biológiailag lebomló anyagok kezelésének műszaki követelményeit, beleértve a biogáz előállítás és komposztálás műszaki követelményeit;
- b) az egészségügyért felelős miniszter, hogy
 - ba) a humán gyógyszerek és csomagolásuk hulladékai kezelésének részletes szabályait,
 - bb) az egészségügyi hulladék kezelésének részletes szabályait,
 - bc) a települési hulladékkal kapcsolatos közegészségügyi követelményeket

rendeletben állapítsa meg.

(4) Felhatalmazást kap a települési önkormányzat, hogy rendeletben állapítsa meg:

- a) a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásának és igénybevételének szabályait;
- b) a közterület tisztán tartására vonatkozó szabályokat;
- c) a helyi hulladékgazdálkodási tervet és a csomagolási hulladéokra vonatkozó feladatokat.

44. Az Európai Unió jogának való megfelelés

88. §

Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

- a) a hulladékjegyzéknek a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének a) pontja értelmében történő meghatározásáról szóló 94/3/EK határozat, valamint a veszélyes hulladékok jegyzékének a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv 1. cikkének (4) bekezdése értelmében történő meghatározásáról szóló

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

94/904/EK tanácsi határozat felváltásáról szóló, 2000. május 3-i 2000/532/EK bizottsági határozat;

- b) a hulladékgazdálkodás közösségi stratégiájáról szóló, 1997. február 24-i tanácsi állásfoglalás;
- c) a környezeti károk megelőzése és helyreállítása tekintetében a környezeti felelősségről szóló, 2004. április 21-i 2004/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv;
- d) a hulladéklerakókról szóló, 1999. április 26-i 1999/31/EK tanácsi irányelv;
- e) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv.

45. Módosító rendelkezések

89. §

(1) A 37. §-t megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Az államra és a települési önkormányzatra vonatkozó szabályok”

(2) A 37. § (1) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állam a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást szervezi és fenntartja.”

(3) A 37. § a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Hulladékgazdálkodási közszolgáltatás kizárólag külön jogszabályban meghatározott közszolgáltatási engedély birtokában végezhető.”

(4) A 37. § a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az állam hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos kötelezettségeit az állam nevében eljáró OHÜ szervezi.”

(5) A 39. § (5) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés megkötéséig az OHÜ gondoskodik a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátásáról.”

(6) A 42. § (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ingatlantulajdonos a települési hulladékot miniszteri rendeletben meghatározott feltételek szerint gyűjtőhelyre vagy hulladékkezelő létesítménybe engedély nélkül elszállíthatja.”

(7) A 45. § a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatáson kívül egyéb engedélyköteles, illetve nyilvántartásba vételhez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet nem végezhet.”

(8) A 45. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

„(3) E törvény értelmezésében jelentős befolyással az a gazdálkodó szervezet bír, amelyben az állam, illetve a települési önkormányzat a tulajdonosok szavazatának többségével tulajdoni hányada alapján egyedül rendelkezik, és a társaság tulajdonosaként jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők vagy a felügyelő bizottság tagjai többségét megválassza vagy visszahívja.”

90. §

(1) A 26. § (3) bekezdésben „a települési önkormányzat” szövegrész helyébe „a miniszteri” szövegrész lép.

(2) 38. § (1) bekezdésben „A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:” szövegrész helyébe „Az OHÜ a közszolgáltatóval kötött szerződésben az alábbiakat rögzíti:” szövegrész lép.

(3) A 38. § (2) bekezdésben az „Önkormányzati” szövegrész helyébe a „Miniszteri” szövegrész lép.

(4) A 39. § (1) bekezdésben „A települési önkormányzat” szövegrész helyébe „Az OHÜ” szövegrész lép.

(5) A 40. § (1) bekezdésben „a települési önkormányzat” szövegrész helyébe „az állam” szövegrész lép.

(6) A 40. § (2) bekezdésben a „legalább” szövegrész helyébe a „legfeljebb” szövegrész lép.

(7) A 40. § (3) bekezdésben „a települési önkormányzatnak” szövegrész helyébe „az államnak” szövegrész lép.

(8) A 45. §-ban a „Hulladékgazdálkodási közszolgáltatást az végezhet, aki” szövegrész helyébe a „Hulladékgazdálkodási közszolgáltatást az a jelentős befolyással bíró gazdálkodó szervezet végezhet, amely” szövegrész lép.

(9) A 45. § *d)* pontjában „a települési önkormányzattal” szövegrész helyébe „az állammal” szövegrész lép.

(10) A 47. § (2) bekezdés *a)* pontjában „az önkormányzat” szövegrész helyébe „az állam” szövegrész lép.

(11) A 48. § (1) bekezdésben „a települési önkormányzatnak” szövegrész helyébe „az OHÜ részére” szövegrész lép.

(12) Az 52. § (1) bekezdésben az „önkormányzati” szövegrész helyébe a „miniszteri” szövegrész, „a közszolgáltató javaslata alapján a jegyző, Budapesten a főjegyző (a továbbiakban együttesen: jegyző) terjeszti elő” szövegrész helyébe „a közszolgáltató közlése” szövegrész lép.

(13) Az 52. § (2) bekezdésben „A települési önkormányzat” szövegrész helyébe „Az állam” szövegrész lép.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

(14) Az 53. § (3) bekezdésben „a települési önkormányzat jegyzőjénél” szövegrész helyébe „a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál (a továbbiakban: NAV)” szövegrész lép.

(15) Az 53. § (4) bekezdésben „A települési önkormányzat jegyzője” szövegrész helyébe „A NAV”, ugyanezen bekezdés második mondatában a „települési önkormányzat jegyzője” szövegrész helyébe a „NAV” szövegrész lép.

91. §

(1) A 26. § (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hulladékbirtokos a további kezelésnek megfelelően a papír, fém, műanyag és üveg hulladékot elkülönítetten köteles gyűjteni.”

(2) A 37. § (2) bekezdése a következő *g)-i)* ponttal egészül ki:

[A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás a következőkre terjed ki:]

”

g) a papír-, az üveg-, a műanyag-, és a fémhulladék elkülönített gyűjtésére és elszállítására,

h) a biohulladék elkülönített gyűjtésére és kezelésére, és

i) veszélyes hulladék elkülönített gyűjtésére és kezelésére.”

(3) A 38. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 37. § (2) bekezdés *g)-i)* pontjai szerinti elkülönített gyűjtési rendszer kialakítása érdekében miniszteri rendelet – a helyi feltételekre és a (4) bekezdésben foglaltakra figyelemmel – előírja a települési hulladék egyes összetevőinek elkülönített gyűjtését, hulladékgazdálkodási közszolgáltatás keretében történő elszállítását és kezelését, valamint meghatározza az erre vonatkozó részletes szabályokat.”

(4) A 38. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az elkülönített gyűjtési rendszert úgy kell kialakítani, hogy

a) a hulladék hasznosítható összetevői ne keveredjenek, vagy fizikai válogatással elkülöníthetők legyenek;

b) az ingatlantulajdonosnak a lehető legkevesebb gyűjtőedény vagy zsák elhelyezéséről kelljen gondoskodnia;

*c) a 37. § (2) bekezdés *g)-i)* pontja szerinti hulladék elkülönített gyűjtése biztosított legyen;*

d) a hulladékgyűjtő ponton történő gyűjtés csak kiegészítő megoldásként, elsősorban olyan sűrűn lakott településrészekben alkalmazható, ahol a házhoz menő közszolgáltatás biztosítása nem megvalósítható;

e) a nagydarabos hulladék és a veszélyes hulladék elszállításához szükséges hulladékgyűjtő udvarok kialakítása és az elszállítás megszervezése biztosított legyen.”

(5) Az 59. § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

„(3) A veszélyes hulladék kezelését végzők naponta Interneten keresztül történő elektronikus adatszolgáltatást teljesítenek.”

92. §

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) 4. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A települési önkormányzat – a vízgazdálkodási tevékenységek, mint közfeladatok (közszolgáltatások) körében – köteles gondoskodni:]

„d) a településen található szennyvízbekötés nélküli ingatlanok esetében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvizek ártalommentes elhelyezésének szervezéséről és ellenőrzéséről.”

93. §

(1) A Vgtv. 37. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Víziközmű társulat csak víziközmű társulattal egyesülhet, víziközmű társulat csak víziközmű társulatokká válhat szét. Víziközmű társulat átalakulással egyéb módon nem jöhet létre.

(2) A víziközmű társulat gazdasági társaságot, nonprofit gazdasági társaságot, alapítványt nem hozhat létre, gazdasági társaságban, nonprofit gazdasági társaságban érdekeltséget nem szerezhet, alapítvány részére pénzbeli vagy egyéb hozzájárulást nem teljesíthet.”

(2) A Vgtv. 37. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a víziközmű társulat közfeladatát teljesítette, a vízgazdálkodási társulatokról szóló kormányrendelet szerinti elszámolási eljárásra, ha a közfeladat teljesítése nélkül jogutód nélkül megszűnik, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény szerinti végelszámolásra kerül sor.”

94. §

A Vgtv. 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) A víziközmű társulat törvényességi felügyeletét a cégbíróság látja el. A cégbíróságnak a víziközmű társulattal kapcsolatos eljárására a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény előírásait kell alkalmazni.

(2) A víziközmű társulat felett törvényességi ellenőrzést gyakorol a társulat székhelye szerinti vízügyi igazgatási szerv.

(3) A vízügyi igazgatási szerv a törvényességi ellenőrzés keretében:

- a) tagja a szervező bizottságnak és nyomon követi annak munkáját, továbbá részt vesz a taggyűlésen,
- b) ellenőrzi a víziközmű társulat alapszabályát, belső szabályzatát és határozatait,
- c) vizsgálja a víziközmű társulat szerveinek működését,

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

- d) ellenőrzi, hogy a végzett tevékenység mennyiben jelenti a 38. §-ban foglalt közfeladat ellátását,
- e) vizsgálja a közfeladat teljesítésének végrehajtását követően az elszámolási eljárás lefolytatását.

(4) Ha a vízügyi igazgatási szerv a jogszabályban, az alapszabályban vagy a belső szabályzatban foglaltak megsértését észleli, felhívja a víziközmű társulatot a jogsértés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a vízügyi igazgatási szervet tájékoztatni.

(5) Ha a megadott határidőn belül a jogsértést a víziközmű társulat nem szüntette meg, a vízügyi igazgatási szerv tizenöt napon belül kérelmezi a cégbíróságnál a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatását.”

95. §

A Vgtv. 40. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A víziközmű társulat a cégnyilvántartásba való bejegyzését követően kezdheti meg működését.”

96. §

A Vgtv. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § A víziközmű társulatra e törvény eltérő rendelkezése hiányában a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.”

97. §

A Vgtv. 44/A. § (1) bekezdés b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A víziközmű társulat jogutód nélkül megszűnik, ha]

„b) alapszabályban meghatározott közfeladatát megvalósította és az elszámolási eljárást befejezte,

c) a cégbíróság hivatalból elrendeli törlését.”

98. §

A Vgtv. a következő IX/A. fejezettel egészül ki:

„IX/A. Fejezet

A nem közműves háztartási szennyvízszállítási közszolgáltatás

44/B. § Az ingatlan tulajdonosa, vagyonkezelője, birtokosa vagy használója (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: ingatlantulajdonos) köteles az ingatlanán keletkező, közüzemi csatornahálózatba vagy a helyben való, engedélyezett módon történő tisztítás után

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

befogadóba nem vezetett háztartási szennyvizet a vizek hasznosítását, védelmét és kártételeinek elhárítását szolgáló tevékenységekre és létesítményekre vonatkozó általános szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározott módon gyűjteni, továbbá az annak begyűjtésére feljogosított közszolgáltatónak átadni.

44/C. § (1) A települési önkormányzat vagy azok társulása kötelezően ellátandó közszolgáltatásként a közüzemi csatornahálózatba vagy a helyben való, engedélyezett módon történő tisztítás után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvíz begyűjtésére, szállítására és az ártalommentes elhelyezés érdekében történő átadásra nem közműves háztartási szennyvízszállítási közszolgáltatást (a továbbiakban: közszolgáltatás) szervez és tart fenn. A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz átvételére köteles befogadó telepet a vízügyi hatóság – a befogadás helye szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője véleményének kikérésével – jelöli ki.

(2) A települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:

- a) a közszolgáltatás tartalmát, a közszolgáltatással ellátott terület határait;
- b) a közszolgáltató megnevezését, valamint annak a működési területnek a határait, amelyen belül a közszolgáltató a közszolgáltatást rendszeresen ellátni köteles és az ártalmatlanítás céljából történő átadás helyét (szennyvíztisztító telep, szennyvízelvezető mű erre kijelölt eleme, tavas vagy egyéb szennyvíztisztító mű);
- c) a közszolgáltatás ellátásának rendjét, módját és időtartamát, a közszolgáltató és az ingatlan tulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit, valamint a közszolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit;
- d) a közszolgáltatás igénybevételének módját és feltételeit;
- e) a közszolgáltatással összefüggő települési önkormányzati feladat- és hatáskört;
- f) az ingatlan tulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények és a szolgáltatás ingyenességének eseteit;
- g) az üdülőingatlanokra, az időlegesen használt és a nem használt ingatlanokra vonatkozó sajátos szabályokat;
- h) a közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (a természetes személyazonosító adatok, valamint a lakcím) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.

44/D. § (1) A közszolgáltatás igénybe vételéért díjat kell fizetni.

(2) A közszolgáltatás díját az elvégzett közszolgáltatással arányosan kell meghatározni a következőkre figyelemmel:

- a) a begyűjtött háztartási szennyvíz mennyisége és minősége, amelyet legkésőbb az átadási pontban ellenőrizni kell,
- b) a közszolgáltatást működtető szolgáltató hatékony működéséhez szükséges folyamatos ráfordítások, különösen a begyűjtés, a szállítás, és az ártalommentes elhelyezéshez szükséges átadás költségei,
- c) a közszolgáltatás fenntartásához szükséges költségek, ennek keretében különösen a szolgáltatás megkezdését megelőzően felmerülő, a szolgáltatás ellátásához szükséges beruházások költségei.

(3) A közszolgáltatás díja egytényezős vagy többtényezős lehet.

(4) A közszolgáltatás díját meghatározó önkormányzati rendelet elfogadását megelőzően a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény szerinti vizsgálati elemzés

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány állásponyjának.

részeként a közszolgáltatás rendjére és módjára tekintettel részletes költségelemzést kell készíteni. A költségelemzést – a közszolgáltató (2) bekezdésben meghatározottak szerint készített javaslata alapján – a jegyző, Budapesten a főjegyző terjeszti elő.

44/E. § A közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlan tulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek.

44/F. § (1) A közszolgáltató – az önkormányzati rendeletben előírt módon – folyamatosan köteles gondoskodni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtéséről, szállításáról és átadásáról a környezetvédelmi, vízügyi és közegészségügyi előírások megtartása mellett.

(2) Közszolgáltatást az végezhet, aki

- a) biztosítani tudja a közszolgáltatás személyi és tárgyi feltételeit, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi szempontoknak maradéktalanul megfelelő ellátását,
- b) a végzendő begyűjtési és szállítási tevékenységet a begyűjtés helye szerint illetékes vízügyi hatóságnak bejelentette,
- c) közbeszerzési eljárás vagy – ha a közbeszerzésekről szóló törvény szerint nem szükséges – kijelölés alapján a települési önkormányzattal közszolgáltatási szerződést kötött.

(3) A közszolgáltatásnak a környezet veszélyeztetését kizáró módon kell történnie.

(4) A közszolgáltatást végző felelős a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz rendeltetési helyére történő biztonságos eljuttatásáért.

(5) A közszolgáltatás teljesítéséből eredő szennyeződés esetén a begyűjtést és szállítást végző köteles a hulladék eltakarításáról, a terület szennyeződésmentesítéséről, valamint az eredeti környezeti állapot helyreállításáról gondoskodni.

44/G. § (1) A települési önkormányzat képviselő-testülete – ha közbeszerzési eljárás lefolytatására került sor, a közbeszerzési eljárás nyertesével – a közszolgáltatás ellátására írásban szerződést köt.

(2) A begyűjtésre, szállításra vonatkozó szerződést legfeljebb 10 évre lehet megkötni. Az ilyen szerződésben meg kell határozni a háztartási szennyvizet fogadó létesítményeket.

(3) A közszolgáltatói szerződés csak akkor mondható fel, ha a közszolgáltató

- a) a közszolgáltatás ellátása során a környezet védelmére és a vízgazdálkodásra vonatkozó jogszabályok, vagy a rá vonatkozó hatósági határozat előírásait súlyosan megsérti, és ennek tényét a bíróság vagy hatóság jogerősen megállapítja;
- b) a szerződésben megállapított kötelezettségét neki felróhatóan súlyosan megsérti.

(4) A felmondási idő legalább hat hónap.

(5) A közszolgáltatási szerződés felmondása esetén a felmondási idő lejártáig a települési önkormányzatnak intézkednie kell a közszolgáltatás megújításának biztosításáról.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

44/H. § (1) A közszolgáltató köteles a közszolgáltatói tevékenységéről évente részletes költségelszámolást készíteni, és azt a tárgyévet követő év március 31-ig a települési önkormányzatnak benyújtani.

(2) A kötelezően ellátandó közszolgáltatás kereteibe nem tartozó más szolgáltatás költségeit, elszámolását és díját szigorúan el kell különíteni, és e költségeket a közszolgáltatás díjából nem lehet finanszírozni.

44/I. § (1) A települési önkormányzatot a nem közműves háztartási szennyvízszállítási közszolgáltatás megszervezéséért – figyelemmel a közszolgáltatás színvonalára – a költségvetési törvényben biztosított módon és összegben feladathoz kötött támogatás illeti meg.

(2) A települési önkormányzat az (1) bekezdés szerinti feladathoz kötött támogatásra csak akkor jogosult, ha a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz ártalommentes elhelyezésével összefüggő kötelezettségeinek maradéktalanul eleget tesz.

(3) Ha a települési önkormányzat a közszolgáltatás ellátására vonatkozó kötelezettségének nem tesz eleget, a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzéséért felelős szerv kezdeményezi, hogy az (1) bekezdés szerinti feladathoz kötött költségvetési támogatást az azt folyósító szervezet a közszolgáltatás megszervezéséig visszatartsa, illetve zárolja.

44/J. § (1) Ha az ingatlan tulajdonos, a települési önkormányzat, az önkormányzati társulás és a közszolgáltató a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz ártalommentes elhelyezésével összefüggő kötelezettségét nem teljesíti vagy megszegi, közszolgáltatási bírságot köteles fizetni.

(2) A közszolgáltatási bírságot a vízügyi hatóság szabja ki.

(3) A bírság kiszabására a vízügyi hatóságnak az (1) bekezdésben meghatározott cselekményről való tudomásszerzésétől számított egy éven túl nincs lehetősége. A cselekmény elkövetésétől számított öt éven túl csak akkor szabható ki bírság, ha a cselekmény jogszerűtlen állapot fenntartásával valósul meg. Ebben az esetben az elévülés mindaddig nem kezdődik meg, amíg a jogszerűtlen állapot fennáll.

(4) A jogerősen kivetett közszolgáltatási bírság adók módjára behajtandó köztartozás.”

99. §

A Vgtv. 45. § (7) bekezdése a következő y) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a Kormány]

„y) a nem közműves háztartási szennyvízszállítási közszolgáltatási tevékenység végzési feltételeinek, az e tevékenységre jogosító bejelentés és a nyilvántartás tartalmi elemeire, a tevékenységre jogszabályban előírt kötelezettségek be nem tartása esetén alkalmazandó jogkövetkezményeknek, a közszolgáltatási bírság mértékének és megállapítása módjának, a közszolgáltatási szerződés tartalmának, valamint a közszolgáltatási díj megállapításának, a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségnek”

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

[rendeletben történő megállapítására.]

100. §

A Vgtv. a következő 45/C. §-al egészül ki:

„45/C. § (1) E törvénynek a hulladékról szóló 2012. évi törvénnyel (a továbbiakban: Ht.) megállapított rendelkezéseit a Ht. hatályba lépésekor jogerősen még el nem bírált ügyekben is alkalmazni kell azzal, hogy a folyékony hulladék begyűjtése és szállítása iránti engedélykérelem a tervezett tevékenység bejelentésének minősül.

(2) A Ht. hatályba lépését megelőzően kiadott és hatályos folyékony hulladék begyűjtési és szállítási engedély a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtési és szállítási tevékenységre vonatkozó bejelentéssel egyenértékű.”

101. §

A Vgtv. *1. melléklete* a következő 35. és 36. ponttal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában]

„35. *nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz*: olyan háztartási szennyvíz, amelyet a keletkezés helyéről vagy átmeneti tárolóból – közcsontra való bekötés vagy a helyben történő tisztítás és befogadóba vezetés lehetőségének hiányában – gépjárművel szállítanak el ártalmatlanítás céljából;

36. *begyűjtés*: a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíznek az ingatlan tulajdonosától, vagyonkezelőjétől, birtokosától vagy használójától történő átvétele.”

102. §

(1) A Vgtv. 36. § (2) és (3), valamint (7) bekezdésében, a 42. § (1), valamint (4)-(7) bekezdésében, és a 44. § (2) bekezdésében a „közgyűlés” szövegrész helyébe a „taggyűlés” szövegrész lép.

(2) A Vgtv. 42. § (2) és (3) bekezdésében a „közgyűlést” szövegrész helyébe a „taggyűlést” szövegrész lép.

(3) A Vgtv. 45/A. § *d)* pontjában a „a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvénnyel” szövegrész helyébe a „a hulladékról szóló 2012. évi ... törvénnyel” szövegrész lép.

103. §

(1) A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény bekezdésben a „hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló törvény” szöveg lép.

(2) A Kvt. bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

„(6) Ha a megkeresett szerv nem rendelkezik a kért környezeti információval, az információ megismerésre vonatkozó igényt köteles a környezeti információval rendelkező szervnek megküldeni és erről az igénylőt értesíteni vagy tájékoztatni, hogy a kért információt mely környezeti információval rendelkező szervtől igényelheti. A környezeti információ megismerésre vonatkozó igény elutasítása esetén az elutasítás tartalmazza annak indokait, valamint tájékoztatást arról, hogy a megtagadással szemben az igénylő mely szervhez fordulhat.”

(3) A Kvt. bekezdésének a „hulladékgazdálkodásról szóló külön jogszabály” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló törvény” szöveg lép.

(4) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 11. számú melléklet „II. Az értékcsökkenési leírás szabályai” rész Építmények alpontjának a Hulladéktároló és a Hulladékhasznosító létesítmény fogalmában a „hulladékgazdálkodásról szóló törvény” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló törvény” szöveg lép.

(5) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény a „hulladékgazdálkodásról szóló törvény” szövegrész helyébe a „hulladékról szóló törvény” szöveg lép.

46. Hatályon kívül helyező rendelkezés

104. §

Hatályát veszti a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény.

105. §

(1) A 38. § (3) bekezdés 2012. december 31-én hatályát veszti.

(2) A 39. § (4) bekezdés 2012. december 31-én hatályát veszti.

(3) A 41. § (1) bekezdés 2012. december 31-én hatályát veszti.

(4) A 48. § (4) bekezdés 2012. december 31-én hatályát veszti.

(5) Az 53. § (6) bekezdés 2012. december 31-én hatályát veszti.

(6) Az 71. § 2012. december 31-én hatályát veszti.

(7) Az 72. § 2012. december 31-én hatályát veszti.

(8) A 75. § 2012. december 31-én hatályát veszti.

(9) A 87. § (4) bekezdés *a)* és *c)* pontja, valamint az (5) bekezdés 2012. december 31-én hatályát veszti.

1. számú melléklet a 2012. évi ... törvényhez

Hulladékártalmatlanítást szolgáló műveletek

- D1 Lerakás a talaj felszínére vagy a talajba (például hulladéklerakás)
- D2 Talajban történő kezelés (például folyadékok, iszapok talajban történő biológiai lebontása)
- D3 Mély-injektálás (például szivattyúzható anyagok kutakba, sódómokba vagy természetes üregekbe juttatása)
- D4 Felszíni feltöltés (például folyadékok, iszapok elhelyezése árkokban, mélyedésekben, tározó vagy ülepítő tavakban)
- D5 Lerakás műszaki védelemmel (például elhelyezés fedett, szigetelt, a környezettől és egymástól is elkülönített cellákban)
- D6 Bevezetés víztestbe, kivéve a tengereket és óceánokat
- D7 Bevezetés tengerbe vagy óceánba, beleértve a tengerfenéken történő elhelyezést is
- D8 E mellékletben máshol nem meghatározott biológiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D1-D12 műveletek valamelyikével kezelnek
- D9 E mellékletben máshol nem meghatározott fiziko-kémiai kezelés, amelynek eredményeként létrejövő vegyületeket, keverékeket a D1-D12 műveletek valamelyikével kezelnek (például elpárologtatás, szárítás, kiégetés)
- D10 Hulladékégetés szárazföldön
- D11 Hulladékégetés tengeren (európai uniós jogi aktusok és nemzetközi egyezmények alapján tiltott művelet)
- D12 Tartós tárolás (például tartályokban történő elhelyezés mélyművelésű bányában)
- D13 Keverés vagy elegyítés a D1-D12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (D-kód hiányában ez a művelet magában foglalhatja az ártalmatlanítást megelőző előkezelést, mint például a D1-D12 műveleteket megelőzően végzett válogatás, aprítás, tömörítés, pellet készítése, szárítás, zúzás, kondicionálás vagy+ elkülönítés)
- D14 Átcsomagolás a D1-D13 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében
- D15 Tárolás a D1-D14 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén, az elszállításig történő előzetes tárolás kivételével)

2. számú melléklet a 2012. évi ...törvényhez

Hulladékhasznosítást szolgáló műveletek

- R1 Elsődlegesen tüzelő-, fűtő- vagy üzemanyagként történő felhasználás vagy más módon energia előállítása
- R2 Oldászerek visszanyerése, regenerálása
- R3 Oldásként nem használatos szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a komposztálást, más biológiai átalakítási műveleteket, továbbá a gázosítást és a pirolízist is, ha az összetevőket az utóbbiaknál vegyi anyagként használják fel)
- R4 Fémek és fémvegyületek visszanyerése, újrafeldolgozása
- R5 Egyéb szerves anyagok visszanyerése, újrafeldolgozása (ideértve a talaj hasznosítását eredményező talajtisztítást és a szerves építőanyagok újrafeldolgozását)
- R6 Savak vagy lúgok regenerálása
- R7 Szennyezés-csökkentésre használt anyagok összetevőinek visszanyerése
- R8 Katalizátorok összetevőinek visszanyerése
- R9 Olajok újrafinomítása vagy más célra történő újrahasználata
- R10 Talajban történő hasznosítás, amely mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös
- R11 Az R1-R10 műveletek valamelyikéből származó hulladék hasznosítása
- R12 Átalakítás az R1-R11 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (R-kód hiányában ez a művelet magában foglalhatja a hasznosítást megelőző előkezelést, mint például az R1-R11 műveleteket megelőzően végzett válogatás, aprítás, tömörítés, pellet készítése, szárítás, zúzás, kondicionálás vagy elkülönítés)
- R13 Tárolás az R1-R12 műveletek valamelyikének elvégzése érdekében (a képződés helyén az elszállításig történő előzetes elhelyezés kivételével)

Az R1 szerinti műveletet végez a települési hulladékot feldolgozó égetőmű, ha energiahatékonysága megegyezik vagy meghaladja

- a) a 0,60-ot a működő és 2009. január 1-je előtt engedélyezett létesítmények esetében,
- b) a 0,65-öt a 2008. december 31. után engedélyezett létesítmények esetében, a következő képlet használatával:

Energiahatékonyság = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ ahol:

E_p : éves hőenergia- vagy elektromosenergia-termelés. Kiszámítása: az energia elektromos áram formájában szorozva 2,6-el és a kereskedelmi használatra előállított hőenergia szorozva 1,1-el (GJ/év)

E_f : a rendszer éves energia inputja a gőz termeléséhez hozzájáruló tüzelőanyagokból (GJ/év)

E_w : a kezelt hulladék energiatartalma éves szinten a hulladék nettófűtőértékével számítva (GJ/év)

E_i : éves bevitt energia az E_w és az E_f kivételével (GJ/év)

0,97: a fenékhamu és a sugárzás miatt bekövetkező energiavesztés-faktor.

3. számú melléklet a 2012. évi ... törvényhez

Veszélyességi jellemzők

H 1 "Robbanásveszélyes": olyan anyagok és készítmények, amelyek láng hatására robbanhatnak, vagy amelyek érzékenyebbek az ütésre vagy a súrlódásra, mint a dinitrobenzol;

H 2 "Oxidáló": olyan anyagok és készítmények, amelyek más anyagokkal, különösen gyúlékony anyagokkal érintkezve erősen hőtermelő (exoterm) reakcióba lépnek.

H 3-A "Tűzveszélyes":

- olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C alatt van (beleértve a fokozottan tűzveszélyes anyagokat is), vagy
- azon anyagok és készítmények, amelyek szobahőmérsékleten levegővel érintkezve felforrósodhatnak, majd öngyulladásra képesek, vagy
- olyan szilárd anyagok és készítmények, amelyek gyújtóforrással való rövid ideig tartó érintkezést követően könnyen meggyulladnak, és a gyújtóforrás eltávolítását követően is tovább égnek vagy bomlanak, vagy
- gáz halmazállapotú anyagok és készítmények, amelyek a levegőn normál nyomáson gyúlékonyak, vagy
- anyagok és készítmények, amelyeknek vízzel vagy nedves levegővel történő érintkezésekor veszélyes mennyiségben keletkeznek tűzveszélyes gázok.

H 3-B "Kevésbé tűzveszélyes": olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyeknek lobbanáspontja 21 °C vagy annál magasabb, és 55 °C vagy annál alacsonyabb.

H 4 "Irritáló vagy izgató": nem maró hatású anyagok és készítmények, amelyek a bőrrel, szemmel vagy a nyálkahártyával való pillanatszerű, hosszan tartó vagy ismételt érintkezésük esetén gyulladást okoznak.

H 5 "Ártalmas": olyan anyagok és készítmények, amelyek, belélegzésük, lenyelésük vagy a bőrön át történő felszívódásuk esetén korlátozott egészségkárosodást okozhatnak.

H 6 "Mérgező": olyan anyagok és készítmények, (beleértve a rendkívül mérgező hulladékot is), amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva súlyos, akut vagy krónikus egészségkárosodást, vagy akár halált is okozhatnak.

H 7 "Rákkeltő (karcinogén)": olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva rákot okozhatnak, vagy annak előfordulási esélyét növelhetik.

H 8 "Maró": olyan anyagok és készítmények, amelyek az élő szövettel érintkezve azt elroncsolhatják.

H 9 "Fertőző": olyan életképes mikroorganizmusokat vagy azok toxinjait tartalmazó anyagok és készítmények, amelyek ismert módon vagy megalapozott feltételezések szerint betegségnek okoznak az emberben vagy más élő szervezetekben.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

H 10 "Reprodukción (szaporodást) károsító": olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve vagy lenyelve, vagy a bőrön keresztül felszívódva nem öröklődő fejlődési rendellenességet okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.

H 11 "Mutagén": olyan anyagok és készítmények, amelyek belélegezve, lenyelve vagy a bőrön keresztül felszívódva örökletes genetikai károsodást okozhatnak, vagy azok előfordulási esélyét növelhetik.

H 12 Olyan hulladék, amelyek vízzel, levegővel vagy valamely savval érintkezve mérgező vagy erősen mérgező gázokat fejleszt.

H 13 "Érzékenységet okozó": olyan anyagok és készítmények, amelyek belégzés vagy bőrön át történő felszívódásuk esetén hiperérzékenységi reakciót képesek kiváltani úgy, hogy az anyagnak vagy készítménynek való ismételt expozíció esetén jellegzetes káros hatások lépnek fel.

H 14 "Környezetre veszélyes (ökotoxikus)": hulladék, amely közvetlenül vagy közvetve veszélyt jelent vagy jelenthet egy vagy több környezeti elemre.

H 15 Hulladék, amelyek hajlamos arra, hogy belőle az ártalmatlanítást követően valamely formában — pl. kimosódás — a fent felsorolt tulajdonságok bármelyikével rendelkező anyag keletkezzen.

A hulladékképződés megelőzését szolgáló intézkedések

A hulladékképződéssel kapcsolatos keretfeltételeket érintő intézkedések

1. Tervezési intézkedések vagy az erőforrások hatékony felhasználását előmozdító egyéb gazdasági eszközök használata.
2. A tisztább és kevesebb hulladék képződését eredményező termékek és technológiák területén végzett kutatás és fejlesztés előmozdítása, valamint az ilyen témájú kutatás és fejlesztés által elért eredmények terjesztése és használata.
3. A hulladékképződés megelőzéséhez való hozzájárulás céljából a hulladékképződés által a környezetre nehezedő nyomást leíró hatékony és jellemző mutatók kidolgozása minden szinten, a termékek közösségi szintű összehasonlításától a helyi hatóságok tevékenységén át a nemzeti intézkedésekig.

A tervezési, gyártási és forgalmazási szakaszt befolyásoló intézkedések

4. Az öko-tervezés előmozdítása (a környezetvédelmi vonatkozásoknak a terméktervezésbe való módszeres beépítése a termék környezetvédelmi teljesítményének az egész életciklusra kiterjedő javítása érdekében).
5. A hulladék képződésének megelőzési technikáival kapcsolatos tájékoztatás nyújtása az elérhető legjobb technikák ipari bevezetésének megkönnyítése érdekében.
6. Az illetékes hatóságok számára szervezett képzés a hulladék képződésének megelőzésére vonatkozó követelményeknek az e törvény és az egységes környezethasználati engedélyezési eljárásról szóló jogszabály értelmében kiadott engedélyekbe való beépítésével kapcsolatban.
7. Intézkedések az egységes környezethasználati engedélyezés hatálya alá nem tartozó létesítményekben való hulladékképződés megelőzése érdekében. Adott esetben ezek az intézkedések lehetnek a hulladékképződés megelőzésének vizsgálati vagy tervei.
8. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása vagy a vállalkozásoknak nyújtott pénzügyi, döntéshozatali vagy egyéb támogatás. Az ilyen intézkedések nagy valószínűséggel különösen hatékonyak bizonyulnak, ha azokat a megcélzott kis- és középvállalkozásokhoz igazítják, és a már működő vállalkozási hálózatokra támaszkodnak.
9. Az önkéntes megállapodások, a fogyasztói vagy termelői bizottságok vagy az ágazati tárgyalások igénybevétele annak érdekében, hogy az érintett vállalkozások vagy ipari ágazatok meghatározzák a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatos terveiket vagy célkitűzéseiket, illetve javíthassanak a túlzott mértékű hulladék képződését eredményező termékeken vagy csomagolásokon.
10. A megbízható környezetgazdálkodási rendszerek előmozdítása, beleértve az EMAS-t és az ISO 14001-et is.

A fogyasztási és használati szakaszt befolyásoló intézkedések

11. Gazdasági eszközök, mint például a környezetet nem terhelő termékek vásárlására való ösztönzés vagy a fogyasztók által kötelezően fizetendő díj bevezetése egy olyan adott árucikkre vagy csomagolási összetevőre, amelyhez egyébként ingyen hozzájuthatnának.
12. Figyelemfelkeltő kampányok alkalmazása és az általános közvéleményt vagy egy adott fogyasztói csoportot célzó tájékoztatás.
13. A megbízható öko-címkézés előmozdítása.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

14. Az iparral kötött megállapodások az integrált termékpolitika keretében megvalósított termékbizottságokhoz hasonlóan, vagy a kiskereskedőkkel a hulladék képződésének megelőzésével kapcsolatos információk és a kisebb környezeti hatású termékek rendelkezésre bocsátásáról kötött megállapodások.
15. A közbeszerzés és a vállalati beszerzés vonatkozásában a környezetvédelmi és a hulladékképződés megelőzésére vonatkozó kritériumok beépítése az ajánlati felhívásokba és a szerződésekbe az Európai Bizottság által 2004. október 29-én közzétett, a „Környezetbarát közbeszerzésről szóló kézikönyvvel” összhangban.
16. A még felhasználható eldobott termékek vagy azok összetevői újrahasználatának és/vagy megjavításának előmozdítása, nevezetesen az olyan oktatási, gazdasági, logisztikai vagy egyéb intézkedések alkalmazása révén, mint például a hitelesített javító és újrahasználati központok és hálózatok támogatása vagy létesítése, különösen a sűrűn

A HULLADÉKRÓL SZÓLÓ TÖRVÉNYJAVASLAT INDOKOLÁSA

Általános indokolás

1. A hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) rendelkezései jórészt megfeleltek a megalkotásuk idején felmerült hulladékgazdálkodási igényeknek, és többségük most is összhangban áll az uniós követelményekkel.

Tekintettel azonban arra, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-én elfogadta a hulladékról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

irányelvet (a továbbiakban: HKI), a tagállamoknak 2010. december 12-ig életbe kell léptetniük azokat a nemzeti szabályokat, amelyek biztosítják az irányelv előírásainak végrehajtását. Erre, valamint a hazai gyakorlatban tapasztalható problémákra figyelemmel elkerülhetetlen jogi, politikai és gazdasági feladattá vált a hatályos hulladékgazdálkodással kapcsolatos szabályozás rendszerének felülvizsgálata, és egy átlátható, hosszútávon kiszámítható rendszer megteremtésének érdekében álló új, hulladék kapcsolatos törvény megalkotása.

A hulladékról szóló törvényjavaslat (a továbbiakban: Javaslat) a HKI rendelkezéseivel való összhang megteremtésével a korábbinál nagyobb hangsúlyt kíván fektetni a hulladék képződésének megelőzésére. Az új törvény megalkotását alátámasztja az is, hogy a hulladékhierarchia jelenleg nem érvényesül, a megelőzésre ösztönző rendszerek összehangolása hiányzik, a közszolgáltatás megújításra szorul, a hulladékhasznosítási rendszerek egy része nem működik, továbbá a hulladékgazdálkodás költségszerkezete és a költségek viselésének felelősségi rendje nem átlátható.

Az új törvény fogalmai a HKI fogalomrendszerét tükrözik, így a Hgt. által használt fogalomrendszer átalakul, illetve új fogalmakkal egészül ki. Új fogalomként jelenik meg többek között, az elkülönített gyűjtés, a biohulladék, az energetikai hasznosítás, az építési-bontási hulladék, a gyűjtőhely, az újrafeldolgozás, az újrahasználatra történő előkészítés, valamint a közvetítő és a kereskedő.

Az új törvény megteremti a HKI által bevezetett hulladékhierarchia rendszerét, amely előírja, hogy a hulladékgazdálkodási tevékenységek gyakorlása során meghatározott elsőbbségi sorrendet kell biztosítani. Mindenekelőtt arra kell törekedni, hogy csökkentsük a hulladék képződését úgy, hogy előnyben részesítjük az hulladékszegény technológiák alkalmazását, a kevesebb szennyező anyagot kibocsátó termékek előállítását, és elősegítjük a hulladékként kockázatot jelentő anyagok kiváltását. Másodszorban arra kell törekedni, hogy a képződő hulladékot fajtánként elkülönítve gyűjtsék, majd az elszállításukat követően újrafeldolgozásra alkalmassá tegyék. A cél, hogy a hulladéklerakókba a lehető legkevesebb hulladék kerüljön. Környezetvédelmi szempontból a hulladéklerakón való elhelyezés a legrosszabb alternatíva, mivel ez az erőforrások elveszését jelenti és később környezetvédelmi felelősségi problémát jelenthet.

A törvény rendelkezik a melléktermékek hulladéktól történő megkülönböztetésének feltételrendszeréről, egyértelművé téve a termelési folyamatokból származó anyagok és tárgyak terméként történő forgalmazhatóságának vagy hulladékként történő kezelési kötelezettségeinek eseteit. Fontos új elemként jelenik meg a hulladékgazdálkodási politikában, illetve az új törvényben az életciklus-szemlélet bevezetése. Az életciklus-szemlélet alkalmazásával könnyebben meghatározhatók a prioritások, és a politikát hatékonyabban lehet irányítani, hogy a ráfordításhoz képest a lehető legjobb környezetvédelmi eredmény szülessen.

A törvény rendelkezik a hulladékstátusz megszűnésének eseteiről is, előírva azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén az anyag vagy tárgy hulladékstátusza megszűnik, és így elhagyhatja a hulladékkört. A fenti célkitűzéseket az is elősegíti, hogy a HKI előírásai révén a jogszabály a hulladékképződés megelőzése, valamint a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében 6 évre szóló Nemzeti Megelőzési Program kidolgozását írja elő 2013. december 12-ig.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A törvénnyel – a HKI-vel való összhang megteremtése érdekében – pontosításra kerül a kiterjesztett gyártói felelősség elve, amelynek alapján a termék előállítójának már a gyártás során gondoskodnia kell arról, hogy a termék előállításából, annak használata során, valamint a termékből származó hulladék mennyisége és veszélyesanyag-tartalma minél kisebb legyen, a termék minél hosszabb ideig betölthesse használati funkcióját és minél egyszerűbben javítható, hulladékká válása után hasznosítható legyen.

Az újdonságnak számító rendelkezések egy része határidőhöz kötött feladatokat tartalmaz. 2015-ig elkülönített hulladékgyűjtési rendszert kell felállítani az üveg, fém, műanyag és papír hulladék esetében. A háztartásokból származó üveg, fém, műanyag és papír hulladék újrahasználatra történő előkészítésének és újrafeldolgozásának mértékét 50%-ra, a nem veszélyes építési-bontási hulladék újrahasználatra történő előkészítését, újrafeldolgozását és egyéb, anyagában történő hasznosítását pedig 70%-ra kell növelni 2020-ra. A települési hulladék részeként lerakásra kerülő biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséget pedig az 1995-ben országos szinten képződött a települési hulladék részét képező biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséghez képest 2016. július 1. napjáig 35%-ra kell csökkenteni.

2013. január 1-től a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítása állami szervezésbe kerül. Ez azt jelenti, hogy közszolgáltató csak olyan gazdálkodó szervezet lehet, amelyben az állam, illetve a települési önkormányzat a tulajdonosok szavazatának többségével tulajdoni hányada alapján egyedül rendelkezik, és a társaság tulajdonosaként jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők vagy a felügyelő bizottság tagjai többségét megválassza vagy visszahívja.

A HKI megszünteti a veszélyes hulladéokra és a hulladékolajra vonatkozó külön közösségi irányelveket, de megadja a kereteket és a lehetőséget e három terület részletszabályainak nemzeti szabályozására is. A hulladékgazdálkodási hatósági tevékenység, továbbá a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségek új rendelkezésekkel egészülnek ki. A nyilvántartást a kötelezettnek legalább 5 évig – veszélyes hulladék esetén 10 évig – kell megőriznie.

A logikailag és anyagi minősége miatt a szennyvizekhez tartozó települési folyékony hulladéokra vonatkozó rendelkezések kikerülnek a törvény hatálya alól, és a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvénybe épülnek be. Az új törvény megalkotásával egyidejűleg felülvizsgálatra kerülnek a kapcsolódó végrehajtási rendeletek, annak érdekében, hogy – a törvénnyel egy időben hatályba lépve – azokkal egységes rendszert alkothassanak.

2. Az előterjesztés további célja, hogy átültetésre kerüljön a HKI nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz szabályozása, valamint pontosításra kerüljenek a víziközmű társulatokkal kapcsolatos szabályozások.

A hulladékokról szóló 2006/12/EK irányelv szerint a települési folyékony hulladék hulladéknak minősül, azonban az új, a HKI szerint a kommunális eredetű települési folyékony hulladék a továbbiakban nem minősül hulladéknak.

A szabályozás arra törekszik, hogy a Hgt. eddigi, a települési folyékony hulladékra vonatkozó rendelkezéseit átvegye helyenkénti pontosítással és egyszerűsítéssel.

Eltérést jelent azonban, hogy az eddig a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség engedélyével végezhető tevékenység a továbbiakban a szolgáltatási tevékenység

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény szerinti bejelentés köteles tevékenység lesz, mivel a vízjogi engedélyezés rendszerébe nem illeszthető bele a szállítás engedélyezése, új engedélyfajta bevezetése pedig nem indokolt. Ezzel a módosítással eleget teszünk a Kormányprogramban meghirdetett adminisztrációs tehercsökkentés célnak. Eltérést jelent, hogy a vízjogi szabályozásba nem vehető át a hulladékgyűjtési bírság, illetve a települési folyékony hulladék elnevezés megszűnik.

A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz szállítása nem része a víziközmű szolgáltatásnak [38/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet 25. § (6) bekezdés]. A vízjogi engedélyezési rendszerben, mint speciális építményszállítási eljárásban a szállítási jellegű közszolgáltatás nem értelmezhető, ezért kodifikációs szempontból indokolt az erre vonatkozó szabályozásnak az elhelyezése a Vgtv.-ben egy új, önálló fejezetben, ezen szabályok végrehajtására pedig egy új kormányrendeletben kerül sor.

A Hgt.-ből átültetett szabály szerint az ingatlan tulajdonosa, vagyonkezelője, birtokosa vagy használója köteles az ingatlanán keletkező, közüzemi csatornahálózatba vagy a helyben való tisztítás után befogadóba nem vezetett háztartási szennyvizet gyűjteni, továbbá a begyűjtőnek átadni.

A közszolgáltató pedig – az önkormányzati rendeletben előírt módon – folyamatosan köteles gondoskodni a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtéséről, szállításáról és átadásáról a környezetvédelmi és vízügyi előírások megtartása mellett.

Közszolgáltatást az végezhet, aki biztosítani tudja a közszolgáltatás személyi és tárgyi feltételeit, amelyek garantálják a közszolgáltatás tartós, rendszeres és a környezetvédelmi szempontoknak maradéktalanul megfelelő ellátását; a végzendő begyűjtési és szállítási tevékenységet a vízügyi hatóságnak bejelentette; közbeszerzési eljárás vagy – ha a közbeszerzésekről szóló törvény szerint nem szükséges – kijelölés alapján a települési önkormányzattal közszolgáltatási szerződést kötött.

A közszolgáltatás díját az elvégzett közszolgáltatással arányosan kell meghatározni a következőkre figyelemmel: a kezelt háztartási szennyvíz mennyisége és minősége; a közszolgáltatást működtető szolgáltató hatékony működéséhez szükséges folyamatos ráfordítások, különösen a begyűjtés, a szállítás, és az ártalommentes elhelyezéshez szükséges átadás költségei; a közszolgáltatás fejleszthető fenntartásához szükséges költségek, ennek keretében különösen a szolgáltatás megkezdését megelőzően felmerülő, a szolgáltatás ellátásához szükséges beruházások költségei.

A tervezet egyértelműen rögzíti, hogy a víziközmű társulatok törvényességi ellenőrzését a vízügyért felelős miniszter irányítása alatt álló, területileg illetékes környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság látja el. A további jogbizonytalanság megszüntetését célozza az a módosítás, hogy a víziközmű társulatokra a Vgtv.-ben másképp nem szabályozott ügyekben, valamint eltérő rendelkezés hiányában a gazdasági társaságokról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

Az előterjesztés szabályozza, hogy a víziközmű társaságok alapszabályában csak a törvényi felhatalmazású tevékenység szerepeljen, és attól a működésük ideje alatt se térhessenek el.

A tervezet a víziközmű társulat felügyeletét két részre bontja. A cégjogi, társasági szempontú működéssel kapcsolatos törvényességi felügyeletet jelenleg is a hatályos a

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény alapján a cégbíróság látja el. A napi jogalkalmazási gyakorlat során azonban hatásköri összeütközés keletkezett a cégbíróság és a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságok felügyeleti jogkörének határai között. Az átfedés feloldása érdekében szükséges az előterjesztésben szereplő módosítás. A víziközmű társulat feletti törvényességi ellenőrzését a szakszerűségi, valamint a közfeladat ellátásának állami ellenőrzését – ideértve a közfeladatok ellátásával kapcsolatos, a szakmai követelményeknek megfelelő megalakulás és működés

Részletes indokolás

A Preambulumhoz

A Javaslat preambuluma a HKI által megfogalmazott, valamint a hulladékképződés megelőzése érdekében vállalt célkitűzésekre tekintettel meghatározza a törvény keretét biztosító jogpolitikai célokat, és tartalmazza a szabályozás legfontosabb általános elveit. A Javaslat nagy hangsúlyt fektet a természeti erőforrásokkal való takarékoskodásra, a környezet hulladékképződéssel és a hulladékgazdálkodási tevékenységek által okozott terhelésének minimalizálására, a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentésére és káros hatásainak megelőzésére, a képződő hulladék minél nagyobb arányú újrahasználatára, hasznosítására, fogyasztási-termelési körforgásban tartására, valamint a nem hasznosuló, vissza nem forgatható hulladék környezetkímélő ártalmatlanítására.

Az 1. §-hoz

A Javaslat 1. § (1) bekezdése meghatározza a törvény hatályát, és rendelkezik a hulladékgazdálkodás által elérni kívánt legfontosabb célokról.

A (2) bekezdés szerint a törvény hatálya az ott meghatározott hulladékokra akkor terjed ki, ha azokról jogszabály eltérően nem rendelkezik. Ennek oka, hogy a HKI a korábbi keretirányelv rendszerét módosította, és bizonyos hulladékokat kivett a hulladékgazdálkodási szabályozás hatálya alól, továbbá arról is rendelkezett, hogy amennyiben az adott hulladékra vonatkozóan más közösségi jogszabály is létezik, akkor az azzal való összhang megteremtése érdekében a HKI szabályait háttérszabályként kell alkalmazni.

A Javaslat az 1. § (3) bekezdésben meghatározott anyagokat – a Hgt. által meghatározottakhoz képest a c)-g) pontokkal kiegészülve – kiveszi a törvény hatálya alól.

A 2. §-hoz

A Javaslat 2. §-a felsorolja és értelmezi a törvény szempontjából kiemelkedő jelentőségű fogalmakat. Ezeknek a fogalmaknak a felsorolása és meghatározása a hazai jogalkalmazás és az európai közösségi jog harmonizációja szempontjából egyaránt kiemelkedő jelentőségű.

A Javaslatban használt alapfogalmak a HKI fogalomrendszeréhez igazodnak, és kiegészülnek – a hazai sajátosságokból és eltérő szabályozásból fakadóan – a Hgt.-ben használtakhoz képest új fogalmakkal. Erre figyelemmel új fogalomként jelenik meg a Javaslatban: az anyagában történő hasznosítás, az energetikai hasznosítás, az elkülönített gyűjtés, a biohulladék, az építési-bontási hulladék, a feltöltés, gyűjtőhely, a hulladékgyűjtő pont, a hulladékgyűjtő udvar, a háztartási hulladék, a háztartási hulladékhoz hasonló hulladék, a közvetítő, a kereskedő, hulladékolaj, a hulladékolaj regenerálása, az újrafeldolgozás, és az újrahasználatra előkészítés.

A Javaslat alapfogalmai közül kikerül a folyékony hulladék fogalma. A folyékony hulladék kezelésére vonatkozó szabályok a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvényben kerülnek szabályozásra.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A 3. §-hoz

A törvénnyel – a HKI-vel való összhang megteremtése érdekében – pontosításra kerül a kiterjesztett gyártói felelősség elve, amelynek alapján a termék előállítójának már a gyártás során gondoskodnia kell arról, hogy a termék előállításából, annak használata során, valamint a termékből származó hulladék mennyisége és veszélyesanyag-tartalma minél kisebb legyen, a termék minél hosszabb ideig betölthesse használati funkcióját és minél egyszerűbben javítható, hulladékká válása után hasznosítható legyen. A gyártó továbbá pénzügyi felelősséggel is tartozik a visszavitt termék és a termék használata után visszamaradó hulladék átvételéért, és a további hulladékgazdálkodási tevékenységek elvégzéséért, így különösen a hulladék elszállításáért és a kezelés költségeihez történő hozzájárulásért.

A szennyező fizet, a közelség, valamint az önellátás elvének kivételével valamennyi alapelv kikerül az alapelveket tartalmazó szakaszból. Külön szakaszban történő felsorolásuk azért nem indokolt, mert tartalmukat vagy a Javaslat normaszövege, vagy más jogszabályok, így különösen a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény már meghatározza.

A 4-6. §-hoz

A Javaslat 4. §-a tartalmazza azokat az általános környezetvédelmi szempontokat és értékeket, amelyekre minden tevékenység gyakorlása során figyelemmel kell lenni.

A Javaslat 5. §-a meghatározza azokat a szempontokat, amelyekre a hulladékképződés megelőzése érdekében kell figyelemmel lenni, és amely szempontokat előnyben kell részesíteni.

A Javaslat 6. §-a elvi éllel határoz meg kötelezettségeket arra vonatkozóan, hogy az egyes hulladékgazdálkodási tevékenységeket hogyan és milyen értékek figyelembe vételével kell gyakorolni. Így a 6. § kimondja, hogy hulladékgazdálkodási tevékenységet az emberi egészség veszélyeztetése és a környezet károsítása nélkül kell végezni, törekedni kell a hulladék újrahasználatra történő előkészítésére, újrafeldolgozására, valamint a nyersanyagoknak hulladékkal történő helyettesítésére.

A 7. §-hoz

A 4-6. §-ban meghatározott általános szempontoknak a HKI által bevezetett hulladékhierarchia koncepció ad konkrét alapot, amely az Európai Unió jelenlegi hulladékgazdálkodási politikájának középpontjában áll.

A hulladékhierarchia szerint a megelőzésre és a hulladékgazdálkodásra vonatkozó intézkedések és szabályozás, valamint a hulladékgazdálkodási tevékenységek gyakorlása során meghatározott elsőbbségi sorrendet kell biztosítani. Ez azt jelenti, hogy az ideális eset a hulladék képződésének megelőzése, és ha ez nem lehetséges, akkor a lehető legtöbb hulladék esetében kell alkalmazni az újrahasználatot vagy az újrafeldolgozást úgy, hogy a hulladéklerakókba a lehető legkevesebb hulladék kerüljön. Környezetvédelmi szempontból a hulladéklerakón való elhelyezés a legrosszabb alternatíva, mivel ez az erőforrások elveszését jelenti és később környezetvédelmi felelősségi problémát jelenthet.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A hulladékhierarchia a HKI általános szabályai alapján kötelező, eltérési lehetőség csak bizonyos feltételek mellett lehetséges. A hulladékhierarchiát azért sem nem kell merev szabálynak tekinteni, mert a különböző hulladékkezelési módszereknek különböző környezeti hatásai lehetnek. Ezért a HKI-ban lefektetett rendelkezéseknek megfelelően a Javaslat célja az, hogy a hierarchia úgy kerüljön alkalmazásra, hogy a hulladékképződés megelőzése, valamint a hulladékgazdálkodás során a legjobb általános környezeti eredményt biztosító megoldás érvényesüljön.

A 8-9. §-hoz

A 8-9. §-ok meghatározzák a melléktermék fogalmát, amelynek megjelenésével lehetővé válik, hogy bizonyos, eddig hulladéknak tekintett anyagok vagy tárgyak kikerüljenek a szoros értelemben vett hulladékgazdálkodási szabályozás hatálya alól, illetve a melléktermék fogalmának elfogadásával új engedélyezési eljárásokon keresztül ne kerüljenek be a hatálya alá.

A 10-11. §-hoz

A Javaslat e szakasza rendelkezik a hulladékstátusz megszűnésének eseteiről, előírva azokat a feltételeket, amelyek teljesülése esetén az anyag vagy tárgy hulladékstátusza megszűnik, és így elhagyhatja a hulladékkört.

A 12. §-hoz

A Javaslat 12. §-a meghatározza a hulladék birtokosának kötelezettségeit, illetve azt, hogy a hulladék birtokosa milyen módon válhat meg a hulladéktól. A (2) bekezdés szerint a hulladék birtokosa a hasznosításra vagy ártalmatlanításra vonatkozó kötelezettségét hasznosító vagy ártalmatlanító eljárás, berendezés vagy létesítmény alkalmazásával teljesítheti saját maga, de a hulladékkezelőnek, a kereskedőnek, illetve a közszolgáltatónak átadással másra is átruházhatja. A (3) bekezdés a HKI-ben foglalt rendelkezésekre tekintettel előírja, hogy amennyiben a hulladéktermelő a hulladékot előkezelés céljából adja át az (1) bekezdésben meghatározott személynek, az a hasznosításért és ártalmatlanításért való felelősség alól teljes mértékben nem mentesíti. A hulladékgazdálkodás költségeit – a szennyező fizet elvvel összhangban – a hulladék birtokosának kell megfizetnie.

A 13-21. §-hoz

A Javaslat e szakaszai a termékek gyártójának kötelezettségeit és felelősségét határozzák meg. Miután a gyártó határozza meg a termék és ezzel együtt a képződő hulladék tulajdonságait és befolyásolja a későbbi felhasználás körülményeit, a kiterjesztett gyártói felelősség elve alapján a gyártó felelős a termék és a technológia jellemzőinek a hulladékgazdálkodás követelményei szempontjából történő kedvező megválasztásáért.

A 13. § felsorolást tartalmaz a gyártót terhelő kötelező intézkedések köréről, és meghatározza, hogy a gyártónak a termék és a csomagolás megtervezése, kialakítása, valamint a termék fejlesztése során úgy kell eljárnia, hogy azzal elősegítse a hulladékképződés megelőzését, a termék újrahasználatát és környezetkímélő kezelését. Előírja továbbá, hogy azokat az anyagokat kell előnyben részesíteni, amelyek gyártásának és felhasználásának anyag- és energiaigénye alacsonyabb, előállításuk és használatuk kisebb környezeti hatással, kevesebb és kevésbé veszélyes hulladék keletkezésével jár, és kevésbé terheli a környezetet. A HKI-ben

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

megfogalmazott és a tagállamok által opcionális lehetőségként figyelembe vehető célkitűzéseket a Javaslat is tartalmazza, és ösztönzi a gyártót a terméktervezésre, a környezeti hatások csökkentésére, valamint az általános környezetvédelmi követelmények teljesítésére.

A Javaslat 14. §-a kötelezi a gyártót, hogy az általa gyártott termék hulladékgazdálkodási szempontból fontos tulajdonságaival kapcsolatban a termék felhasználóit tájékoztassa, valamint gondoskodjék a termék jelöléséről.

A 15. § a kiterjesztett gyártói felelősség elve alapján kötelezi a gyártót, illetve a forgalmazót, hogy a termék hulladékának kezelési, illetve szállítási költségeit a külön jogszabályban meghatározott módon és mértékben az ott meghatározott termékek, anyagáramok tekintetében megfizesse. E kötelezettség teljesítése mellett a gyártó, illetve a forgalmazó a kiterjesztett gyártói felelősség köréből a hulladék szállításával, kezelésével kapcsolatos kötelezettségeket átruházhatja az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökségre (a továbbiakban: OHÜ).

A 17. § a forgalmazóra vonatkozó kötelezettségeket határozza meg. A forgalmazóval kapcsolatos rendelkezések a Javaslatban azt a célt szolgálják, hogy – a kiterjesztett gyártói felelősség elve alapján – ne csak a termék gyártóját lehessen kötelezni a hulladékgazdálkodással kapcsolatos szabályok betartására, hanem a termékkel egyéb módon kapcsolatba kerülő más gazdasági szereplőket is. Ennek azért van kiemelkedő jelentősége, mert a betét- és letéti díjak ki- és visszafizetése a termék forgalmazója által történik, másrészt a hulladék egy része is nála képződik. A Javaslat a gyártóra vonatkozó kötelezettség mellett bizonyos esetekben a forgalmazó számára is előír kötelezettségeket a használt termék, csomagolás vagy a hulladék visszavételére, és a fogyasztó által fizetett betét- vagy letéti díj visszafizetésére.

A 21. § a felhasználóra vonatkozó szabályokat rögzíti, és előírja, hogy törvényben meghatározott esetekben a felhasználó a hulladékká vált terméket a visszavételre kötelezettnek átadja.

A 22-23. §-hoz

A Javaslat 22-23. §-ai a hulladékgazdálkodási tevékenységekre vonatkozó általános szabályokat írják elő. Hulladékkezelés csak a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető és a kezelőnek a szabályok betartására vonatkozó felelőssége mindaddig fennáll – a hulladékbirtokosra vonatkozó általános szabályokkal összhangban –, amíg a hulladék birtokában van.

A 23. § szerint, ha a hulladékgazdálkodási tevékenység során hulladék képződik, a tevékenység végzője a hulladék kezeléséről a hulladék birtokosára vonatkozó előírásoknak megfelelően köteles gondoskodni.

A 24-25. §-hoz

A Javaslat 24. §-a tartalmazza a hulladék besorolására vonatkozó szabályokat, illetve azt, hogy a hulladékot hogyan kell besorolni. A besorolásra vonatkozó részletszabályokat, vagyis az egyes hulladéktípusokra vonatkozó kategóriák megnevezését és kódszámát, a veszélyes hulladékokat, valamint a veszélyes anyagok koncentrációjának határértékeit a hulladékok jegyzékéről szóló 16/2001. (VII. 18.) KöM rendelet tartalmazza.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A 25. § előírja, hogy a hulladékot főszabály szerint a hulladék termelője, vagy ha az nem állapítható meg, akkor a hulladék birtokosa végzi el a hulladékjegyzékben foglaltak szerint. Az adatszolgáltatási kötelezettség alá tartozó gazdálkodó szervezet, amelynek tevékenysége során hulladék vagy melléktermék képződik, a telephely szerint illetékes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: felügyelőség) részére igazolást nyújt be. Az igazolási kérelmet a felügyelőség igazgatási, szolgáltatási díj ellenében határozatban elbírálja. Ha a gazdálkodó szervezet tevékenységében olyan változás következik be, amely érinti a képződő hulladék besorolását, illetve a melléktermékek való megfelelést, a változást bejelenti a felügyelőségnek. A felügyelőség az igazolási kérelmet elutasítja, és a gazdálkodó szervezet tevékenységét felfüggesztheti, ha a kötelezett a hulladékot nem megfelelően sorolta be, vagy a melléktermék nem felel meg az előírt feltételeknek.

A 26. §-hoz

A Javaslat 26. §-a a hulladék gyűjtésére vonatkozó általános rendelkezéseket tartalmazza. A hulladék birtokosa a hulladéktól csak a törvényben előírt módon válhat meg, vagyis adhatja át a közszolgáltatónak, a kezelőnek, a szállítónak, vagy gondoskodhat maga a biohulladék elkülönített gyűjtéséről, komposztálásról.

A 27-28. §-hoz

A Javaslat e szakaszai a hulladékkereskedelemmel, közvetítéssel és hulladékszállítással kapcsolatos szabályokat tartalmazzák. A Javaslat általános szabályként írja elő, hogy a hulladék szállítását úgy kell végezni, hogy az a környezetet ne szennyezze. A kereskedőnek, a közvetítőnek, valamint annak a személynek, aki hulladékszállítást üzletszerűen kíván végezni, tevékenységét be kell jelentenie a környezetvédelmi hatóságnak, és működését csak a nyilvántartásba vételt követően kezdheti meg. A bejelentésnek tartalmaznia kell a telephely címét, a hulladék fajtáját, jellegét. Az a szállító, aki hulladékkezelési engedéllyel is rendelkezik, a hulladék birtokba vételével a hulladék tulajdonosává válik.

A 29-30. §-hoz

Hulladéknak az ország területére történő behozatala, kivitele és átszállítása a nemzetközi szerződésekkel, valamint a hulladékszállításról szóló 1013/2006/EK összhangban történhet. Hulladék Magyarország területére csak hasznosításra hozható be.

A Javaslat úgy rendelkezik, hogy a környezetvédelmi hatóság a hulladéknak az ország területére történő behozatalát, kivitelét és átszállítását nem engedélyezi, ha a bejelentő büntetőjogi felelősségét környezetkárosítás, természetkárosítás vagy hulladékgazdálkodás rendjének megsértése címén bíróság jogerősen megállapította, hulladékkezelési tevékenység folytatását kizáró foglalkozástól eltiltás hatálya alatt áll, a Kvt. szerinti kármentesítési kötelezettségét nem teljesíti megfelelően, vagy Magyarországon köztartozása van. A 30. § előírja, hogy a HKI 16. cikk 1. bekezdése alapján a tagországoknak arra is lehetőségük van, hogy a saját hulladékgazdálkodási rendszerük védelme érdekében megtiltsák a hasznosítási célú égetésre szánt hulladék behozatalát, amennyiben az a hulladékgazdálkodási tervekben foglaltaknak nem felel meg.

A 31-32. §-hoz

A hulladék hasznosítójának az általános környezetvédelmi elvekre és szempontokra, valamint a hulladékhierarchiában foglaltakra tekintettel azt a hasznosítási műveletet kell alkalmaznia,

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja. A hierarchia alapján hulladék hasznosítójának biztosítania kell, hogy a hasznosítással előállított termék az elsődleges alapanyagból előállított termékénél ne okozzon nagyobb környezetterhelést. A legjobb általános környezeti eredményt ökológiai lábnyom vizsgálattal kell igazolnia. Hulladékhasznosítási tevékenység a környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhető.

Törekedni kell a biológiailag lebomló anyagok képződés helyén történő felhasználására, ha a felhasználás feltételei a képződés helyén biztosítottak. A biohulladék felhasználása, illetve kezelése során a magas szintű környezetvédelmi követelményeket teljes mértékben kielégítő kezelési technológiákat kell alkalmazni annak érdekében, hogy a kezelés után a természetes szervesanyag-körforgásba minél nagyobb tisztaságú anyag kerülhessen vissza, valamint a hulladéklerakókra kerülő települési hulladék biológiailag lebomló tartalma csökkenjen.

A 33-36. §-hoz

A hasznosításra nem kerülő hulladékot ártalmatlanítani kell. A hulladék ártalmatlanítójának – a hasznosítóhoz hasonlóan – az általános környezetvédelmi elvekre és szempontokra, valamint a hulladékhierarchiában foglaltakra figyelemmel kell eljárnia. Ezért az ártalmatlanítás során azt az ártalmatlanító műveletet kell alkalmazni, amely a legjobb általános környezeti eredményt biztosítja. Továbbá úgy kell eljárni, hogy a hulladék okozta környezetterhelés csökkenjen, a környezetet veszélyeztető, szennyező, károsító hatásai megszűnjenek, a környezet elemeitől történő elszigeteléssel vagy a hulladék anyagi minőségének megváltoztatásával kizárásra kerüljenek.

Hulladékártalmatlanítás csak a környezetvédelmi hatóság engedélyével, ökológiai lábnyom vizsgálat alapján végezhető.

A 36. § a HKI 16. cikkében foglalt célkitűzésekre tekintettel egy olyan hálózat létrehozatalának kötelezettségéről rendelkezik, amely lehetővé teszi a képződő hulladék legközelebbi, a célnak megfelelő létesítményben és a leginkább alkalmas módszerek, valamint technológiák segítségével történő ártalmatlanítását vagy hasznosítását.

A 37-41. §-hoz

A települési hulladékokra vonatkozó szabályok meghatározzák a települési önkormányzatok, az ingatlantulajdonos és a közszolgáltatók települési hulladékkal kapcsolatos kötelezettségeit.

A 37. § (1) bekezdés rögzíti, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatást a települési önkormányzat szervezi és látja el. A (2) bekezdés előírja, hogy a közszolgáltató feladata a környezetvédelmi előírások megtartása mellett a települési hulladék ingatlantulajdonosoktól történő összegyűjtése, települési hulladékkezelő telepre történő elszállítása, valamint a települési hulladék kezelése, a hulladékkezelő létesítmény üzemeltetése, a szolgáltatás folyamatosságának biztosítása, valamint a lom elszállítása.

A 38. § felsorolja a közszolgáltatási szerződésnek azokat a tartalmi elemeit, amelyeket önkormányzati rendeletnek kell megállapítania. Önkormányzati rendelet arról is rendelkezhet, hogy az ingatlantulajdonos a települési hulladék egyes összetevőit elkülönítetten gyűjtse, valamint arról, hogy a közszolgáltató vagy az ingatlantulajdonos az ilyen hulladékot meghatározott gyűjtőhelyre vagy hulladékkezelő létesítménybe szállítsa.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány állásponjtjának.

A települési önkormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására a közszolgáltatóval írásbeli szerződést köt. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződést a közszolgáltatóval legfeljebb 8 évre kell megkötni. Annak érdekében, hogy a szakszerű feladatellátás biztosított legyen, a 39. § szerint a települési önkormányzat képviselő-testülete a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására vonatkozó szerződés megkötését közbeszerzési eljárás lefolytatásához köti.

A 41. § arról rendelkezik, amely szerint a települési önkormányzatok hulladékgazdálkodási feladataik ellátása érdekében együttműködnek egymással, és hogy e feladatok végrehajtása érdekében – a regionalitás elvével összhangban – az önkormányzatok közös létesítményeket és közös gazdálkodó szervezetet hozhatnak létre, vagy már meglévő ilyen szolgáltatásokat igénybe vehetnek.

A 42-43. §-hoz

A Javaslatban az ingatlantulajdonossal kapcsolatos kötelezettségek előírásával a jogalkotó egyfelől arra próbálja ösztönözni az ingatlan tulajdonosát, ügyeljen arra, hogy más ne rakhasson le hulladékot az ingatlanán, mert ebben az esetben a hulladék elszállítására, illetve feljogosított személynek történő átadására vonatkozó kötelezettségek őt terhelik.

A (2) szerint a hulladékgyűjtő edényzetbe helyezett hulladék a hulladéktermelő tulajdonát képezi addig, amíg az a közszolgáltató birtokába kerül. A (3) bekezdés szerint az ingatlantulajdonos a települési hulladékot az önkormányzat rendeletében megjelölt gyűjtőhelyre vagy hulladékkezelő létesítménybe engedély nélkül is elszállíthatja.

A 44-48. §-hoz

A Javaslat 44-48. §-ai előírják, hogy hulladékgazdálkodási közszolgáltatás milyen feltételek mellett végezhető, és az milyen esetekben szünetelhető vagy korlátozható.

A 46. § előírja, hogy a közszolgáltató a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás során elszállításra kerülő hulladék birtokba vételével a hulladék tulajdonosává válik. Azonban, ha a hulladékgyűjtő edényzetet a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítása céljából közterületen helyezték el, és az edényzet elkülönítetten gyűjtött hulladékot tartalmaz, a hulladék már a birtokba vételét megelőzően a közszolgáltató tulajdonába kerül.

A 49-53. §-hoz

A Javaslat e rendelkezései szabályozzák a hulladékkezelési közszolgáltatásért járó díj meghatározásának kereteit. Ezek szerint a közszolgáltatási díjat legalább egyéves díjfizetési időszakra, egységnyi díjtételek szerint kell meghatározni.

A Javaslat a települési hulladékkezelési közszolgáltatási díj megállapításának részletes szakmai szabályairól szóló 64/2008. (III. 28.) Korm. rendeletből egyes szabályokat törvényi szintre emel. Ezek a szabályok meghatározzák, hogy a közszolgáltatási díj alapjaként milyen tényezőket kell figyelembe venni, továbbá előírják, hogy a közszolgáltatási díj egytényezős vagy kéttényezős díjként állapítható meg, valamint, hogy a közszolgáltatót díjkalkuláció készítésének kötelezettsége terheli.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

Az üdülőként nyilvántartott, valamint az időlegesen használt ingatlannal rendelkező tulajdonosok esetében a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás díját az állandó lakóingatlan tulajdonosára meghatározott díjjal arányosan kell megállapítani, de nem lehet kevesebb az éves díj 50%-ánál.

Az 53. § szerint a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek. Annak érdekében ugyanis, hogy a hulladékkezelési közszolgáltatás teljesítése folyamatosan biztosított legyen, szükséges, hogy a közszolgáltatást működtető szervezet költségeinek fedezete mindenkor biztosítva legyen.

Az 54. §-hoz

A hulladék elhelyezésével, elhagyásával, valamint a közterület tisztán tartásával kapcsolatos szabályok önálló fejezetbe kerültek. Az elhagyott, illetve jogszerűtlenül elhelyezett hulladéokra vonatkozó szabályok a Hgt. rendelkezéseivel képest jelentős tartalmi változást nem jelentenek, így az ingatlanon elhagyott hulladék kezelésének kötelezettsége továbbra is a hulladék tulajdonosát, ha annak személye nem állapítható meg, akkor ellenkező bizonyításig az ingatlan tulajdonosát terheli.

Működési területén belül a közterületen elhagyott hulladék elszállításáról és hasznosításáról, továbbá annak ártalmatlanításáról a települési önkormányzat gondoskodik. Ha erről a kötelezettségéről önként nem gondoskodik, akkor a környezetvédelmi hatóság az elhagyott hulladék elszállítására és ártalmatlanítására kötelezi.

Az 55. §-hoz

A közterületek tisztaságának biztosítása érdekében a Javaslat a Hgt.-vel megegyezően előírja, hogy a közterület szervezett, rendszeres tisztán tartása a települési önkormányzat feladata.

Az 56-60. §-hoz

A veszélyes hulladéokra vonatkozó különös szabályok a Javaslatban külön fejezetben kapnak helyet. A Javaslat e rendelkezéseinek célja, hogy megteremtse a HKI előírásaival való összhangot, és azokat a helyi viszonyokra megfelelően alkalmazza.

Az (1) bekezdés meghatározza, hogy a hulladék mely esetekben minősül veszélyes hulladéknak. A (2) bekezdés kimondja, hogy a veszélyes hulladék típusait a hulladékjegyzék tartalmazza.

A HKI-ben foglaltakra tekintettel új rendelkezésként kerülnek szabályozásra a veszélyes hulladék hígításával és keverésével kapcsolatos, valamint a csomagolásra és a címkézésre vonatkozó szabályok.

A 61-62. §-hoz

A veszélyes hulladékra vonatkozó fejezetbe tartoznak a hulladékolaj gyűjtésével és kezelésével kapcsolatos szabályok. E rendelkezések előírják, hogy a hulladékolajat elkülönítetten kell gyűjteni, amennyire az technikai, környezetvédelmi és gazdasági

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

szempontból megvalósítható. A hulladékolaj hasznosítására a hierarchiára vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni, így mindig a legjobb általános környezeti eredményt biztosító megoldást kell választani.

Tilos a környezetvédelmi hatósági engedélye nélkül a hulladékolaj keverése más tulajdonsággal rendelkező olajjal, valamint egyéb hulladékkal és anyaggal, ha az a hulladékolaj kezelésének akadályozásával jár.

A 63. §-hoz

A Javaslat e szakaszai a hulladékgazdálkodás szervezési kérdéseiről és stratégiai célkitűzéseiről, valamint az alapvető hulladékgazdálkodási elvek érvényesítésének lehetőségeiről rendelkeznek, és meghatározzák az országos, a területi és a helyi hulladékgazdálkodási terv elkészítésére, elfogadására és végrehajtására vonatkozó követelményeket. A Javaslat meghatározza a hulladékgazdálkodási terv tartalmának alapvető szabályait, illetve előírja, hogy milyen időközönként kell az egyes terveket elkészíteni.

A helyi, területi és országos tervek kialakítása az átfogó és egységes hulladékgazdálkodási politika végrehajtásának az alapja, egyben biztosítja a HKI által előírt kötelezettségek teljesítését is. Ezek a rendelkezések biztosítják azt, hogy országos szinten átláthatóvá és tervezhetővé váljanak a hulladék feldolgozó háttérpar szükséges kapacitásai.

A Javaslat háromszintű tervkészítést ír elő: az országos tervet – amely a Nemzeti Környezetvédelmi Programhoz kapcsolódik, és amelynek elkészítése az Országgyűlés feladata –, a területi tervet – amelyet az OHÜ a felügyelőségekkel együttműködve készít el –, valamint a helyi tervet – amelyet pedig a felügyelőségek készítenek el.

A 64. §-hoz

A HKI előírja, hogy a hulladékképződés megelőzése, valamint a képződő hulladék mennyiségének és veszélyességének csökkentése érdekében a tagállamoknak megelőzési programokat kell kidolgozniuk. Erre tekintettel a Javaslat bevezeti, hogy – az Országos Hulladékgazdálkodási Terv önálló részeként – 6 évre kiterjedő Nemzeti Megelőzési Programot kell kialakítani.

A 64. § előírja, hogy a tervnek milyen tartalmi kellékei vannak, valamint azt, hogy első Megelőzési Programot 2013. december 12-ig kell kidolgozni, amelyben meg kell határozni a hulladék képződésének megelőzésére, a gazdasági növekedés és az ebből eredő hulladékképződés által okozott környezeti hatások megszüntetésének érdekében a 2020. évre elérendő célokat, továbbá az intézkedések és az eredmények nyomon követését, értékelését szolgáló minőségi és mennyiségi referenciaszinteket és mutatókat.

A 65-66. §-hoz

Az OHÜ a felügyelőségekkel együttműködve a hulladékgazdálkodási tervek részletes tartalmi követelményeiről szóló jogszabályban megjelölt területre területi hulladékgazdálkodási tervet készít a területen működő helyi önkormányzatok, érdekképviseleti és környezetvédelmi társadalmi szervezetek, továbbá a területen illetékességgel rendelkező hatóságok bevonásával.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A tervezési területen működő gazdálkodó szervezetek érdekképviselői szervezeteik útján vehetnek részt a terv előkészítésében. A területi hulladékgazdálkodási tervben foglaltak végrehajtásáról a felügyelőségek háromévente beszámolót készítenek, és azt megküldik az OHÜ-nek. A beszámolókat az OHÜ összesíti.

A 67. §-hoz

Az országos és a területi hulladékgazdálkodási tervben foglalt célokkal, feladatokkal és a település rendezési tervével összhangban a települési önkormányzat közigazgatási területére a felügyelőségek települési hulladékgazdálkodási tervet dolgoznak ki. A helyi hulladékgazdálkodási tervet az önkormányzat helyi rendeletben hirdeti ki.

A 68-70. §-hoz

A Javaslatnak e rendelkezései meghatározzák a hulladékgazdálkodási tervekre vonatkozó közös szabályokat. A Javaslat előírja, hogy a hulladékgazdálkodási terveket 6 évre kell kidolgozni. Az érintett nyilvánosság és a hatóságok a tervek kidolgozásában az egyes tervek, illetve programok környezeti vizsgálatáról szóló jogszabály szerint vesznek részt. A hulladékgazdálkodási tervekben meghatározottakat a terület- és településrendezési tervek jóváhagyása és az önkormányzati és a hatósági döntések meghozatala során érvényesíteni kell.

Az OHT-t és a területi hulladékgazdálkodási terveket a környezetvédelemért felelős miniszter hatévenként az általa vezetett minisztérium honlapján közzéteszi, és elérhetőségét folyamatosan biztosítja.

A települési önkormányzat a helyi hulladékgazdálkodási terveket hatévenként a honlapján, vagy a helyben szokásos módon közzéteszi, és elérhetőségét folyamatosan biztosítja.

A 71-72. §-hoz

E szakaszok meghatározzák az állami és önkormányzati hulladékgazdálkodási feladatok ellátásával, szervezésével és ellenőrzésével kapcsolatos kötelezettségeket. A megyei önkormányzat feladata a megye területén a hulladék környezetkímélő kezelésének elősegítése. Felsorolja továbbá, hogy a megyei önkormányzat a hulladékgazdálkodási feladatok ellátása érdekében milyen intézkedéseket hoz, valamint rendelkezik a nyilvánosságnak a hulladékgazdálkodási eljárásokban való részvételének egyes szabályairól.

A 73. §-hoz

A megelőzés, valamint a hasznosítás elősegítése, ösztönzése érdekében engedély vagy bejelentési kötelezettség alapján hulladékgazdálkodási tevékenységet végző személy igénybevételi járulékot fizet, ha a közelség elvébe ütköző módon, továbbá a környezeti és gazdasági hatékonyság figyelembe vételét mellőzve a hulladékot nem az annak ártalmatlanítására alkalmas és hozzá legközelebbi hulladékkezelő létesítménybe viszi. E szakasz arról is rendelkezik, hogy a hulladéklerakó üzemeltetője a hulladéklerakóban elhelyezett hulladék mennyisége alapján hulladéklerakási járulékot fizet.

A 74. §-hoz

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A 74. § a biztosítékadással és a biztosításkötéssel kapcsolatos kötelezettségekről rendelkezik, és lehetővé teszi, hogy a hulladékgazdálkodási tevékenység során felmerülő károk felszámolása egy előzetesen nyújtott fedezetből történhessen.

Az a gazdálkodó szervezet, amely hulladékkezelő létesítményt működtet, továbbá amelynek tevékenysége során meghatározott mennyiségű veszélyes hulladék képződik, vagy amely veszélyes hulladékkal kapcsolatos hulladékgazdálkodási tevékenységet végez, biztosíték adására vagy biztosítás kötésére kötelezhető. Hulladékkezelő létesítmény esetében a biztosítékot a működés folyamán kell képezni és úgy elkülöníteni, hogy mindenkor fedezni tudja a létesítmény bezárásakor vagy a tevékenység felhagyásakor a létesítmény rekultivációjához és utógondozásához szükséges költségeket.

A 75. §-hoz

A 75. § a települési önkormányzatok hulladékgazdálkodással kapcsolatos feladatainak finanszírozási kérdéseivel foglalkozik. Ez a szakasz előírja, hogy a települési önkormányzat a kötelezően ellátandó feladataihoz kapcsolódó és azok végrehajtását biztosító állami támogatásról a költségvetési törvényben kell gondoskodni. A települési önkormányzatot az elkülönített gyűjtési rendszer kialakításáért a költségvetési törvényben biztosított módon és összegben feladathoz kötött támogatás illeti meg.

A 76-77. §-hoz

E szakaszok a hatósági engedélyezésre és ellenőrzésre vonatkozó szabályokat tartalmazzák. A kötelezett kötelezettségei teljesítéséről a környezetvédelmi hatóság tájékoztató adatot, összefoglalót, valamint jelentést kérhet. A hatósági engedélyezési eljárásokban az ügyintézési határidő 2 hónap. Amennyiben szükséges vagy a hulladékgazdálkodással kapcsolatos súlyos kötelezettségszegés alapos gyanúja áll fenn, a hatóság haladéktalanul és előzetes bejelentés nélkül helyszíni ellenőrzést tart. A hatóság az ügyfelet kötelezheti meghatározott magatartás tanúsítására, egyéb esetben korlátozhatja, felfüggesztheti vagy megtilthatja az engedélyéhez kötött tevékenység engedélytől eltérő vagy engedély nélküli folytatását, a környezetet károsító vagy súlyosan veszélyeztető hulladékgazdálkodási tevékenységet.

A 78. §-hoz

A hatékony jogérvényesítés másik eszközét jelenti a hulladékgazdálkodás szabályainak megsértése esetén alkalmazható hulladékgazdálkodási bírság intézménye.

A hulladékgazdálkodási bírságot e törvény végrehajtására kiadott rendelet alapján a jogsértés szerint határozott összegben, vagy alapbírság és változók szorzataként megállapított bírsággént kell kiszabni. Ha a jogsértés a tevékenység vagy mulasztás súlyára, az elkövetés vagy kötelezettségszegés következményeire tekintettel annyira csekély, hogy büntetés vagy intézkedés alkalmazása szükségtelen, a bírság kiszabása mellőzhető. A hulladékgazdálkodási bírság, illetve alapbírság mértéke – a környezetveszélyeztetést vagy környezetkárosítást okozó jogsértés kivételével – legfeljebb 75%-kal csökkenthető, ha az elkövető a következményeket felszámolta, és a jogellenes állapotot megszüntette a bírságot megállapító határozat kiadásáig.

A hulladékgazdálkodási bírság azonban nem mentesít a büntetőjogi, a szabálysértési, továbbá a kártérítési felelősség, valamint a tevékenység korlátozására, felfüggesztésére, tiltására vagy

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

a megfelelő védekezés kialakítására, a természetes vagy eredeti környezeti állapot helyreállítására vonatkozó kötelezettség teljesítése alól.

A 79. §-hoz

A Javaslat e rendelkezése biztosítani kívánja annak lehetőségét, hogy a más ingatlanán vagy közterületen elhagyott vagy jogszerűtlenül elhelyezett hulladék elhagyásához vagy lerakásához használt eszközt, járművet a helyszínen a környezetvédelmi hatóság lefoglalja, illetve elkobozza.

A 80-82. §-hoz

A nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségeket tartalmazó szakaszok előírják, hogy a hulladék birtokosának, szállítójának, kereskedőjének, közvetítőjének és kezelőjének nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettséget kell teljesítenie. E szerint a kötelezett hulladéktípusok szerinti nyilvántartást vezet a tevékenysége során képződő, továbbá a más birtokostól átvett vagy másnak átadott vagy közvetített hulladék mennyiségéről és összetételéről, továbbá a hulladék átadójáról vagy átvevőjéről. A kötelezett továbbá hulladékgazdálkodási tevékenységéről nyilvántartást, a létesítmények működéséről pedig üzemnaplót vezet. A HKI-ben foglalt rendelkezésekre tekintettel a nyilvántartást a kötelezetteknek legalább 5 évig – veszélyes hulladék esetén 10 évig – kell megőriznie.

A Javaslat e rendelkezése a hulladékgazdálkodással összefüggő adatok és információk kezelésével kapcsolatos feladatokról rendelkezik.

A 83. §-hoz

A 83. § az Európai Bizottság felé történő jelentéstételi kötelezettség részleteit tartalmazza.

A 84. §-hoz

A Javaslat 2012. január 1-én lép hatályba. Azok a szabályok, amelyek a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítását az állam feladatává teszik, 2013. január 1-én lépnek hatályba. Az elkülönített gyűjtéssel, illetve az elkülönített gyűjtési rendszer kialakításával kapcsolatos szabályok a HKI-ben foglalt rendelkezésekre tekintettel 2015. január 1-jén lépnek hatályba.

A 85. §-hoz

A Javaslat az átmeneti rendelkezések között határozza meg azt, hogy a törvény hatályba lépésekor hatályos hulladékszállítási engedély alapján a környezetvédelmi hatóság az engedély jogosultját nyilvántartásba veszi.

A törvény hatályba lépésekor hatályos begyűjtési engedély 2012. szeptember 30-án hatályát veszti. A törvény hatályba lépésekor hatályos hulladékszállítási engedély 2012. december 31-én hatályát veszti.

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására vonatkozó olyan szerződés, amely 2012. december 31-ét megelőzően hatályát veszti, 2012. december 31-ig meghosszabbítható. Hulladékgazdálkodási közszolgáltatás ellátására vonatkozó szerződés 2013. január 1-jét

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

követően csak az e jelen törvényben meghatározott előírások figyelembe vételével köthető, és történhet a közszolgáltató kiválasztása.

A 86. §-hoz

A Javaslat a 2015-ig felállítandó szelektív hulladékgyűjtési rendszer kialakításának érdekében meghatározza a hasznosítási arányokra vonatkozó kötelezettségeket. Ezek szerint 2020-ig a háztartási papír, fém, műanyag és üveg hulladék esetében az újrahasználatra való előkészítést és az újrafeldolgozást 50%-ra, míg a nem veszélyes építési és bontási hulladék esetében az újrahasználatra való előkészítést, az újrafeldolgozást és az anyagában történő egyéb hasznosítást országos szinten legalább 70%-ra kell növelni.

A 86. § előírja, hogy a hulladéklerakóra a települési hulladék részeként kerülő biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséget az 1995-ben országos szinten képződött, biológiailag lebomló szervesanyag-mennyiséghez képest 2016. július 1. napjáig 35%-ra kell csökkenteni. A környezetvédelmi hatóság az engedélyben meghatározza a hulladéklerakón elhelyezhető biológiailag lebomló szerves anyag mennyiséget.

A 87. §-hoz

A Javaslat a záró rendelkezések között állapítja meg azokat a szabályokat, amelyek felhatalmazzák a Kormányt és az ágazati irányításért felelős minisztereket, hogy a törvényből fakadó és ahhoz kapcsolódó további feladatok teljesítése érdekében a szükséges részletes jogszabályokat rendelettel meghatározzák.

A 88. §-hoz

A 88. § azokat az Európai Unió által kibocsátott jogi aktusokat sorolja fel, amelyekkel a Javaslatban foglalt rendelkezéseknek összhangban kell állniuk.

A 89-90. §-hoz

Azok a szabályok, amelyek a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás biztosítását az állam feladatává teszik, 2013. január 1-én lépnek hatályba. Ezek szerint az állam 2013-tól a hulladékgazdálkodási közszolgáltatással kapcsolatos kötelezettségeit a nevében eljáró OHÜ útján látja el. Ennek megfelelően 2013-tól közszolgáltató hulladékgazdálkodási közszolgáltatáson kívül egyéb engedély-köteles, illetve nyilvántartásba vételhez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet nem végezhet.

Közszolgáltató e törvény értelmezésében csak olyan jelentős befolyással bíró gazdálkodó szervezet lehet, amelyben az állam, illetve a települési önkormányzat a tulajdonosok szavazatának többségével tulajdoni hányada alapján egyedül rendelkezik, és a társaság tulajdonosaként jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők vagy a felügyelő bizottság tagjai többségét megválassza vagy visszahívja.

A 91. §-hoz

A 91. §-ok azokat a módosító rendelkezéseket tartalmazzák, amelyek a HKI előírásaira tekintettel 2015-től bevezetik az üveg, fém, papír és műanyag, továbbá a veszélyes, valamint a biológiailag lebomló hulladék elkülönített gyűjtési rendszerét.

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A 92. §-hoz

A hulladékgazdálkodási szabályozások körében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz gyűjtésére és szállítására az önkormányzatok továbbra is közszolgáltatást kötelesek szervezni. A hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK irányelv szerint ezt a hulladékos szabályozást át kell venni a vízügyi igazgatásba, ennek kapcsán azonban nem változtatunk a közszolgáltatás megszervezésének kötelezettségén.

A 93. §-hoz

Az (1) bekezdés rendelkezésével biztosítható, hogy a víziközmű társaságok alapszabályában csak a törvényi felhatalmazású tevékenység szerepeljen, és attól a működésük ideje alatt se térhessenek el. A (2) bekezdés pontosításának célja a víziközmű társulatra vonatkozó szabályozás egyértelműsítése, a jogértelmezés elősegítése.

A 94. §-hoz

A tervezet a víziközmű társulat felügyeletét két részre bontja. A cégjogi, társasági szempontú működéssel kapcsolatos törvényességi felügyelet jelenleg is a hatályos a cégnylvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény alapján a cégbíróság látja el. A víziközmű társulat feletti törvényességi ellenőrzését a szakszerűségi, valamint a közfeladat ellátásának állami ellenőrzését – ideértve a közfeladatok ellátásával kapcsolatos, a szakmai követelményeknek megfelelő megalakulás és működés ellenőrzését is – foglalja magában, melyet a vízügyi igazgatási szerv lát el továbbra is.

A 95. – 97. §-hoz

A fenti 3 szakasz pontosításának célja a víziközmű társulatra vonatkozó szabályozás egyértelműsítése, a jogértelmezés elősegítése. A víziközmű társulat megszűnési esetei kibővülnek a hivatalból történő törlés elrendelésével, annak érdekében, hogy a jogkövető magatartás kikényszeríthetővé váljon.

A 98. §-hoz

A hulladékgazdálkodási szabályozások körében a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz gyűjtésére és szállítására az önkormányzatok továbbra is közszolgáltatást kötelesek szervezni. A hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló 2008/98/EK irányelv szerint ezt a hulladékos szabályozást a vízügyi jogágnak kell átvenni, ennek kapcsán a közszolgáltatás megszervezésének kötelezettségén nem változtatunk.

A közszolgáltatás a háztartási szennyvíz begyűjtésére, szállítására és az ártalommentes elhelyezés érdekében történő átadására terjed ki.

A közszolgáltatás igénybe vételéért díjat kell fizetni. A Hgt. eddigi rendelkezéseit veszi át a Vgtv. azzal a különbséggel, hogy a díjhátralék adók módjára történő behajtását a Vgtv. elrendeli, de annak részletszabályait külön kormányrendelet fogja tartalmazni.

A Vgtv. előírja a közszolgáltató folyamatos rendelkezésre állási kötelezettségét, illetve a közszolgáltatási tevékenység végzésének feltételeit, amelyek között az engedélyezés helyett bejelentési kötelezettség terheli a szolgáltatót. A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény meghatározza a bejelentés, és az annak alapján vezetett nyilvántartás egyes tartalmi elemeit azzal, hogy a törvényben meghatározottakon kívül külön jogszabály előírhat további kötelező tartalmi elemeket. A végrehajtó kormányrendelet fogja tartalmazni a bejelentés és nyilvántartás további elemeit, valamint az határozza meg a felügyeletet ellátó hatóságot (a begyűjtés helye szerint illetékes vízügyi hatóság fogja ellátni a feladatot). Az engedélyezési eljárás mellőzése azért is előnyös, mert a Hgt. szabályozásában kialakult nem egységes jogalkalmazó gyakorlat - a települési folyékony hulladék begyűjtésére, szállítására, illetve ártalmatlanítására hulladékgazdálkodási vagy vízjogi engedély kiadására került sor – a bejelentési eljárással megszűnik.

További, a Hgt.-ből átvett előírások vonatkoznak a közszolgáltatási szerződésre, az önkormányzatok részére a költségvetési törvényben biztosított, feladathoz kötött támogatásra, az ingatlan tulajdonosnak, vagy az önkormányzatnak vagy a közszolgáltatónak az ártalommentes elhelyezéssel összefüggő kötelezettségeinek nem, vagy nem megfelelő teljesítése esetében közszolgáltatási bírság kivetésére. A Hgt. szabályozásában a hulladékgazdálkodási bírság szabályai vonatkoztak a települési folyékony hulladéokra is, azonban a szabályozás nem működött jól, mivel tonnában került kiszámításra a bírság alapja. A szankcionálás alapszabályai a Hgt.-hez hasonlóan a Vgtv.-ben kerültek elhelyezésre, a részletszabályok a végrehajtási kormányrendeletben lesznek szabályozva.

A 99. §-hoz

A rendelkezés biztosít felhatalmazást a végrehajtási kormányrendelet megalkotásához.

A 100. §-hoz

A rendelkezés pontosítást, egyértelműsítést tartalmaz.

A 101. §-hoz

A rendelkezés a „begyűjtés” fogalmával egészül ki, valamint a korábban hulladéknak tekintett „települési folyékony hulladék” definícióját kívánja kiváltani a „nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz” új meghatározásával.

A 102. §-hoz

A rendelkezések pontosításokat, szövegcsere módosító rendelkezéseket tartalmaznak.

A 103. §-hoz

E rendelkezések a szerencsejáték szervezéséről, a környezet védelméről, a személyi jövedelemadóról, valamint a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvényben szereplő hulladékgazdálkodással kapcsolatos Hgt.-re utaló rendelkezéseket módosítják.

A 104. §-hoz

A 104. § 2012. január 1-vel hatályon kívül helyezi a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvényt, valamint 2013. január 1-vel, illetve 2015. január 1-vel további szakaszokat.